

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

14. november 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 419/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 419/02	Sag C-165/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. september 2016 — Alfredo Rendón Marín mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF og 21 TEUF — direktiv 2004/38/EF — opholdsret i en medlemsstat for en tredjelandstatsborger, der er tidligere straffet — forælder, der har eneforældremyndighed over to mindreårige børn, som er unionsborgere — det ene barn er statsborger i opholdsmedlemsstaten — det andet barn er statsborger i en anden medlemsstat — national lovgivning, som udelukker, at denne slægtning i opstigende linje meddeles opholdstilladelse, på grund af at denne er tidligere straffet — afslag på opholdstilladelse, som kan indebære, at børnene bliver nødsaget at forlade Unionens område)	2
2016/C 419/03	Sag C-304/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. september 2016 — Secretary of State for the Home Department mod CS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF — tredjelandstatsborger, som forsørger et mindreårigt barn, der er unionsborger — opholdsret i den medlemsstat, hvor barnet er statsborger — straffedom afsagt mod barnets forælder — afgørelse om udsendelse af forælderen, som indirekte medfører udsendelse af det mindreårige barn) .	3

2016/C 419/04	Forenede sager C-439/14 og C-488/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. september 2016 — SC Star Storage SA mod Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (sag C-439/14) og SC Max Boegl România SRL m.fl. mod RA Aeroportul Oradea m.fl. (sag C-488/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București og Curtea de Apel Oradea — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiverne 89/665/EØF og 92/13/EØF — offentlige kontrakter — klageprocedurer — national lovgivning, der gør muligheden for, at klager vedrørende en ordregivende myndigheds handlinger kan antages til realitetsbehandling, betinget af, at der stilles en »opfyldelsesgaranti« — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler)	3
2016/C 419/05	Sag C-484/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. september 2016 — Tobias Mc Fadden mod Sony Music Entertainment Germany GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht München I — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — informationssamfund — fri udveksling af tjenesteydelser — professionelt lokalt trådløst netværk (WLAN) — gjort frit tilgængeligt for offentligheden — formidleransvar for tjenesteydere — ren videreformidling — direktiv 2000/31/EF — artikel 12 — erstatningsbegrænsning — ukendt bruger af dette netværk — krænkelse af rettighederne for indehaverne af rettighederne til et beskyttet værk — forpligtelse til at sikre netværket — den erhvervsdrivendes erstatningsansvar)	4
2016/C 419/06	Sag C-516/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. september 2016 — Barlis 06 — Investimentos Imobiliários e Turísticos SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 178, litra a) — ret til fradrag — betingelser for udøvelsen — artikel 226, nr. 6) og 7) — oplysninger, som obligatorisk skal anføres på fakturaen — omfang og art af de leverede tjenesteydelser — den dato, hvor tjenesteydelserne blev udført)	6
2016/C 419/07	Sag C-518/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. september 2016 — Senatex GmbH mod Finanzamt Hannover-Nord (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Niedersächsisches Finanzgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 167, artikel 178, litra a), artikel 179 og artikel 226, nr. 3) — fradrag af indgående afgift — udstedelse af fakturaer uden skatteregistreringsnummer eller momsregistreringsnummer — en medlemsstats lovgivning, hvorefter berigtigelse ex tunc af en faktura er udelukket)	6
2016/C 419/08	Sag C-525/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. september 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik (Traktatbrud — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — kvantitative indførselsrestriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — ædle metaller stemplet i en tredjestat i overensstemmelse med nederlandsk lovgivning — indførsel til Den Tjekkiske Republik efter overgang til fri omsætning — afvisning af at anerkende stemplet — forbrugerbeskyttelse — proportionalitet — formaliteten)	7
2016/C 419/09	Sag C-574/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. september 2016 — PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA mod Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — langsigtede elköbsaftaler — kompensation udbetalt ved frivillig ophævelse — Kommissionens afgørelse, hvorved det fastslås, at en støtte er forenelig med det indre marked — den nationale rets undersøgelse af en støttes lovlighed — årlig korrektion af strandede omkostninger — tidspunktet for, hvornår der skal tages hensyn til elværks tilhørsforhold til en koncern)	8
2016/C 419/10	Sag C-592/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. september 2016 — European Federation for Cosmetic Ingredients mod Secretary of State for Business, Innovation and Skills og Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)– Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — kosmetiske produkter — forordning (EF) nr. 1223/2009 — artikel 18, stk. 1, litra b) — kosmetiske produkter med bestanddele eller sammensætninger af bestanddele, der »for at opfylde kravene i denne forordning« har været genstand for forsøg med dyr — forbud mod markedsføring i Den Europæiske Union — omfang)	9

2016/C 419/11	Sag C-596/14: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. september 2016 — Ana de Diego Porras mod Ministerio de Defensa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — princippet om ikke-diskrimination — begrebet »ansættelsesvilkår« — godtgørelse ved opsigelse af en ansættelseskontrakt — godtgørelse ikke fastsat i den nationale lovgivning for midlertidige ansættelseskontrakter — forskelsbehandling i forhold til fastansatte)	9
2016/C 419/12	Forenede sager C-8/15 P — 10/15 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. september 2016 — Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P) og Eleni Theophilou (C-10/15 P) mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (Appel — støtteprogram for stabilitet i Republikken Cypern — aftalememorandum af 26. april 2013 om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) — Europa-Kommissionens og Den Europæiske Centralbanks funktioner — Den Europæiske Unions ansvar uden for kontrakt — artikel 340, stk. 2, TEUF — betingelser — forpligtelse til at påse aftalememorandumets forenelighed med EU-retten)	10
2016/C 419/13	Forenede sager C-14/15 og C-116/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. september 2016 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulotionssøgsmål — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — elektronisk udveksling af oplysninger — indregistrering af køretøjer — fingeraftryksoplysninger — gældende regler efter Lissabonkontraktens ikrafttrædelse — overgangsbestemmelser — afledt retsgrundlag — sontring mellem lovgivningsmæssige retsakter og gennemførelsesforanstaltninger — høring af Europa-Parlamentet — på initiativ af en medlemsstat eller Europa-Kommissionen — afstemningsregler)	11
2016/C 419/14	Sag C-16/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2016 — María Elena Pérez López mod Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 3 og § 5 — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sundhedssektor — foranstaltninger med henblik på at undgå misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — sanktioner — omkvalificering af et arbejdsforhold — ret til en godtgørelse)	12
2016/C 419/15	Sag C-28/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. september 2016 — Koninklijke KPN NV m.fl. mod Autoriteit Consument en Markt (ACM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 4 og 19 — national tilsynsmyndighed — harmoniseringsforanstaltninger — henstilling 2009/396/EF — retsvirkning — direktiv 2002/19/EF — artikel 8 og 13 — udbydere, der anses for at have en stærk markedsposition — forpligtelser, der pålægges af en national tilsynsmyndighed — forpligtelser vedrørende priskontrol og omkostningsregnskaber — fastnet- og mobiltermineringspriser — omfanget af den kontrol, som de nationale retter kan udøve over de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser)	13
2016/C 419/16	Sag C-91/15: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. september 2016 — Kawasaki Motors Europe NV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — bedømmelse af gyldigheden — forordning (EF) nr. 1051/2009 — den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — pos. 8701 — traktorer — underposition 8701 90 11 til 8701 90 39 — have- og landbrugstraktorer (bortset fra enakslede traktorer) og traktorer til skovbrug, på hjul, nye — lette terrængående køretøjer med fire hjul, der er udformet til brug som traktorer)	14

2016/C 419/17	Forenede sager C-105/15 P — C-109/15 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. september 2016 — Konstantinos Mallis (C-105/15 P), Elli Konstantinou Malli, (C-105/15 P), Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (C-106/15 P), Petros Chatzithoma, (C-107/15 P), Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P), Lella Chatziioannou (C-108/15 P) og Marinos Nikolaou (C-109/15 P) mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (Appel — støtteprogram for stabilitet i Republikken Cypern — aftale indgået mellem Eurogruppen og de cypriotiske myndigheder vedrørende bl.a. omstruktureringen af Cyperns banksektor — annulationssøgsmål)	14
2016/C 419/18	Sag C-110/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. september 2016 — Microsoft Mobile Sales International Oy, tidligere Nokia Italia SpA mfl. mod Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — intellektuel ejendomsret — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — eneret til reproduktion — undtagelser og indskrænkninger — artikel 5, stk. 2, litra b) — undtagelsen om privatkopiering — rimelig kompensation — indgåelse af privatretlige aftaler for at fastlægge kriterierne for fritagelse for opkrævningen af den rimelige kompensation — tilbagebetaling af kompensationen, der kun kan kræves af den endelige bruger)	15
2016/C 419/19	Sag C-113/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. september 2016 — Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG mod Landeshauptstadt München (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2000/13/EF — mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler — artikel 1, stk. 3, litra b) — begrebet »færdigpakket levnedsmiddel« — artikel 2 — information og beskyttelse af forbrugerne — artikel 3, stk. 1, nr. 8) — et levnedsmiddels oprindelsessted eller herkomststed — artikel 13, stk. 1 — mærkning af færdigpakkede levnedsmidler — artikel 13, stk. 4 — emballager eller beholdere, hvis største yderflade har et flademål på under 10 cm ² — direktiv 2001/110/EF — artikel 2, nr. 4) — angivelse af honnings oprindelsesland eller oprindelseslande — portionspakninger med honning pakket i papkasser og leveret til etablissementer — portionspakninger, der sælges enkeltvis eller udbydes til den endelige forbruger i forbindelse med sammensætningen af færdigretter, der sælges til en samlet pris — angivelse af denne honnings oprindelsesland eller oprindelseslande)	16
2016/C 419/20	Sag C-139/15 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. september 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Appel — Samhørighedsfonden — nedsættelse af økonomisk støtte — procedure anvendt ved Europa-Kommissionens vedtagelse af afgørelsen — fastsat frist — manglende overholdelse af den pålagte frist — følger)	16
2016/C 419/21	Sag C-140/15 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. september 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Appel — Samhørighedsfonden — nedsættelse af økonomisk støtte — procedure anvendt ved Europa-Kommissionens vedtagelse af afgørelsen — fastsat frist — manglende overholdelse af den pålagte frist — følger)	17
2016/C 419/22	Forenede sager C-184/15 og C-197/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. september 2016 — Florentina Martínez Andrés mod Servicio Vasco de Salud (sag C-184/15) og Juan Carlos Castrejuna López mod Ayuntamiento de Vitoria (sag C-197/15) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 5 og 8 — anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter eller ansættelsesforhold — sanktioner — ændring af et tidsbegrænset ansættelsesforhold til en »tidsbegrænset ansættelseskontrakt uden fastansættelse« — effektivitetsprincippet)	18
2016/C 419/23	Sag C-221/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. september 2016 — straffesag mod Etablissements Fr. Colruyt NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2011/64/EU — artikel 15, stk. 1 — fabrikanter og importørers frie fastsættelse af de maksimale detailsalgspriser for forarbejdet tobak — national lovgivning, der forbyder detailhandlernes salg af sådanne varer til priser, der er lavere end de priser, som er anført på banderolen — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — bestemte former for salg — artikel 101 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU)	19

2016/C 419/24	Sag C-223/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. september 2016 — combit Software GmbH mod Commit Business Solutions Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — enhedskarakter — konstatering af en risiko for forveksling alene i en del af EU — territorial rækkevidde af forbuddet i forordningens artikel 102)	19
2016/C 419/25	Sag C-261/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. september 2016 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV mod Gregory Demey (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vredegerecht te Ieper — Belgien) (Jernbanetransport — forordning (EF) nr. 1371/2007 — passagerers rettigheder og forpligtelser — fravær af rejsehjemmel — manglende berigtigelse inden for fristerne — strafferetlig overtrædelse)	20
2016/C 419/26	Sag C-304/15: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. september 2016 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — direktiv 2001/80/EF — artikel 4, stk. 3 — bilag VI, del A — begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg — gennemførelse — Aberthaw-kraftværket)	21
2016/C 419/27	Sag C-400/15: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. september 2016 — Landkreis Potsdam-Mittelmark mod Finanzamt Brandenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift — sjette direktiv 77/388/EØF — ret til fradrag — beslutning 2004/817/EF — en medlemsstats lovgivning — udgifter til varer eller tjenesteydelser — anvendelsen til ikke-økonomiske formål udgør over 90 % af den samlede anvendelse — undtaget fra retten til fradrag)	21
2016/C 419/28	Sag C-442/15 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. september 2016 — Pensa Pharma, SA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret, Ferring BV og Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (Appel — EU-varemærke — ordmærket PENZA PHARMA — figurmærket pensa — ugyldighedsbegæringer indgivet af indehaverne af ordmærkerne pentasa — erklæring om ugyldighed — sagen for EUIPO — ændring af sagens genstand — nyt anbringende for Retten)	22
2016/C 419/29	Sag C-478/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. september 2016 — Peter Radgen og Lilian Radgen mod Finanzamt Ettlingen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — ligebehandling — indkomstskat — fritagelse for indkomst fra en bibeskæftigelse som underviser hos en offentligretlig juridisk person med hjemsted i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en stat, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 — lovgivning i en medlemsstat, som udelukker denne fritagelse for indkomst fra en sådan aktivitet, der er udøvet for en offentligretlig juridisk person med hjemsted i Schweiz)	22
2016/C 419/30	Forenede sager C-490/15 P og C-505/15 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. september 2016 — Ori Martin SA (C-490/15 P) og Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P) mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — bøder — beregning af bøder — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — formodning for, at et moderselskab udøver en afgørende indflydelse på sit helejede datterselskab — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — princip om forbud mod tilbagevirkende gyldighed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til effektive retsmidler inden for en rimelig frist — chartret om grundlæggende rettigheder — artikel 41 — ret til behandling af sagen inden for en rimelig frist)	23

2016/C 419/31	Sag C-519/15 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. september 2016 — Trafilerie Meridionali SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — bøder — beregning af bødernes størrelse — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — punkt 35 — fuld prøvelsesret — begrundelsespligt — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler inden for en rimelig frist) .	24
2016/C 419/32	Sag C-595/15 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. september 2016 — National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — liste over de personer og enheder, der er omfattet af indekrydsningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 — retsgrundlag — begrebet tilknyttet enhed)	24
2016/C 419/33	Sag C-130/16 P: Appel iværksat den 1. marts 2016 af Anastasia-Soultana Gaki til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 16. december 2015 i sag T-547/15, Anastasia-Soultana Gaki mod Europa-Kommissionen	25
2016/C 419/34	Sag C-394/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 14. juli 2016 — FMS Wertmanagement AöR mod Heta Asset Resolution AG	25
2016/C 419/35	Sag C-395/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 15. juli 2016 — DOCERAM GmbH mod CeramTec GmbH	26
2016/C 419/36	Sag C-414/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 27. juli 2016 — Vera Egenberger mod Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.	27
2016/C 419/37	Sag C-418/16 P: Appel iværksat den 28. juli 2016 af mobile.de GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. maj 2016 i de forenede sager T-322/14 og T-325/14 — mobile. international mod EUIPO — Rezon	28
2016/C 419/38	Sag C-435/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 4. august 2016 — Acacia Srl og Rolando D'Amato mod Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG	29
2016/C 419/39	Sag C-441/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 8. august 2016 — SMS group GmbH mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București	30
2016/C 419/40	Sag C-473/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 29. august 2016 — F mod Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	31
2016/C 419/41	Sag C-476/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, električnih komunikacija i pošte (Kroatien) den 30. august 2016 — Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo mod Air Serbia A.D. Beograd og Dane Kondič, direktor Air Serbia A.D. Beograd	31
2016/C 419/42	Sag C-480/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 5. september 2016, Fidelity Funds mod Skatteministeriet	32
2016/C 419/43	Sag C-483/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 6. september 2016 — Zsolt Sziber mod ERSTE Bank Hungary Zrt.	32
2016/C 419/44	Sag C-490/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 14. september 2016 — A.S. mod Republikken Slovenien	34

Retten

2016/C 419/45	Sag T-549/14: Rettens dom af 4. oktober 2016 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Horno del Espinar (Castello) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Castello — det ældre nationale figurmærke og EU-figurmærke Castelló — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	36
2016/C 419/46	Sag T-724/14: Rettens dom af 5. oktober 2016 — European Children's Fashion Association og Instituto de Economía Pública mod EACEA (Voldgiftsbestemmelse — tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af handlingsprogrammet »Lifelong Learning (2007-2013)« — projektet »Brand & Merchandising manager for SMEs in the children's product sector« — annullationssøgsmål — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — retsakt, som er en uadskillelig del af et rent kontraktforhold — afvisning — ikke-støtteberettigede omkostninger — refusion af udbetalt beløb — revisionsrapport) . .	37
2016/C 419/47	Sag T-70/15: Rettens dom af 30. september 2016 — Trajektna luka Split mod Europa-Kommissionen (Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 102 TEUF — havnemyndigheden i Splits fastsættelse af takster for havnetjenester vedrørende indenrigstrafik til maksimale niveauer — afvisning af en klage — en konkurrencemyndighed i en medlemsstats behandling af sagen — manglende EU-interesse)	37
2016/C 419/48	Forenede sager T-129/15 og T-130/15: Rettens dom af 28. september 2016 — Intesa Sanpaolo mod EUIPO (WAVE 2 PAY og WAVE TO PAY) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærkerne WAVE 2 PAY og WAVE TO PAY — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	38
2016/C 419/49	Sag T-335/15: Rettens dom af 29. september 2016 — Universal Protein Supplements mod EUIPO (gengivelse af en bodybuilder) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket, der gengiver en bodybuilder — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	39
2016/C 419/50	Sag T-337/15: Rettens dom af 29. september 2016 — Bach Flower Remedies mod EUIPO — Durapharma (RESCUE) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket RESCUE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra c), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)	39
2016/C 419/51	Sag T-355/15: Rettens dom af 30. september 2016 — Alpex Pharma mod EUIPO — Astex Pharmaceuticals (ASTEX) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ASTEX — det ældre EU-ordmærke ALPEX — ingen reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)	40
2016/C 419/52	Sag T-370/15 P: Rettens dom af 5. oktober 2016 — CJ mod ECDC («Appel — personalesag — kontraktansat — tidsbegrænset kontrakt — opsigelse — brud på tillidsforhold — retten til at blive hørt»)	40

2016/C 419/53	Sag T-395/15 P: Rettens dom af 5. oktober 2016 — ECDC mod CJ (Appel — personalesag — kontraktansat — tidsbegrænset kontrakt — opsigelse — brud på tillidsforhold — retten til at blive hørt)	41
2016/C 419/54	Sag T-430/15: Rettens dom af 30. september 2016 — Flowil International Lighting mod EUIPO — Lorimod Prod Com (Silvania Food) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket Silvania Food — ældre EU-ordmærker SYLVANIA — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009)	42
2016/C 419/55	Sag T-456/15: Rettens dom af 5. oktober 2016 — Foodcare mod EUIPO — Michalczewski (T.G.R. ENERGY DRINK) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket T.G.R. ENERGY DRINK — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	42
2016/C 419/56	Sag T-574/15: Rettens dom af 28. september 2016 — Kozmetika Afrodita mod EUIPO — Núñez Martín og Machado Montesinos (KOZMeTIKA AFRODITA) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket KOZMeTIKA AFRODITA — det ældre nationale ordmærke EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL og det ældre nationale figurmærke AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	43
2016/C 419/57	Sag T-575/15: Rettens dom af 28. september 2016 — Kozmetika Afrodita mod EUIPO — Núñez Martín og Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket AFRODITA COSMETICS — det ældre nationale ordmærke EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL og det ældre nationale figurmærke AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	43
2016/C 419/58	Sag T-593/15: Rettens dom af 28. september 2016 — The Art Company B & S mod EUIPO — G-Star Raw (THE ART OF RAW) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket THE ART OF RAW — det ældre nationale figurmærke og det ældre EU-figurmærke art og det ældre EU-figurmærke The Art Company — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	44
2016/C 419/59	Sag T-73/15: Rettens kendelse af 16. september 2016 — Aston Martin Lagonda mod EUIPO (gengivelse af et gitter anbragt på forenden af et motorkøretøj) (EU-varemærker — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)	45
2016/C 419/60	Sag T-87/15: Rettens kendelse af 16. september 2016 — Aston Martin Lagonda mod EUIPO (Gengivelse af et kølergitter på forsiden af et køretøj) (EU-varemærker — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)	45
2016/C 419/61	Sag T-382/15: Rettens kendelse af 26. september 2016 — Greenpeace Energy m.fl. mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — statsstøtte — atomkraft — støtte til Hinkley Point C Nuclear Power Station — differencekontrakt, aftale med ministeriet og lånegaranti — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — ikke individuelt berørt — afvisning)	46

2016/C 419/62	Sag T-408/16: Sag anlagt den 27. juli 2016 — HX mod Rådet	46
2016/C 419/63	Sag T-458/16: Sag anlagt den 28. juli 2016 — Acquafarm mod Kommissionen	47
2016/C 419/64	Sag T-637/16: Sag anlagt den 6. september 2016 — Wabco Europe mod Kommissionen	48
2016/C 419/65	Sag T-639/16 P: Appel iværksat den 7. september 2016 af FV til prøvelse af Personalerettens dom af 28. juni 2016 i sag F-40/15, FV mod Rådet	49
2016/C 419/66	Sag T-643/16: Sag anlagt den 11. september 2016 — Gamaa Islamyia Egypte mod Rådet	50
2016/C 419/67	Sag T-646/16 P: Appel iværksat den 6. september 2016 af Erik Simpson til prøvelse af Personalerettens kendelse af 24. juni 2016 i sag F-142/11, Simpson mod Rådet	51
2016/C 419/68	Sag T-652/16 P: Appel iværksat den 16. september 2016 af HD til prøvelse af Personalerettens dom af 21. juli 2016 i sag F-136/15, HD mod Parlamentet	51
2016/C 419/69	Sag T-671/16: Sag anlagt den 20. september 2016 — Villeneuve mod Kommissionen	52
2016/C 419/70	Sag T-674/16: Sag anlagt den 22. september 2016 — Seigneur mod ECB	53
2016/C 419/71	Sag T-677/16: Sag anlagt den 22. september 2016 — Bowles mod ECB	54
2016/C 419/72	Sag T-678/16 P: Appel iværksat den 23. september 2016 af Sergio Siragusa til prøvelse af Personalerettens kendelse af 13. juli 2016 i sag F-124/15, Siragusa mod Rådet	55
2016/C 419/73	Sag T-679/16: Sag anlagt den 26. september 2016 — Athletic Club mod Kommissionen	56
2016/C 419/74	Sag T-707/16: Sag anlagt den 3. oktober 2016 — Enoitalia mod EUIPO — La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI)	57

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2016/C 419/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 410 af 7.11.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 402 af 31.10.2016

EUT C 392 af 24.10.2016

EUT C 383 af 17.10.2016

EUT C 371 af 10.10.2016

EUT C 364 af 3.10.2016

EUT C 350 af 26.9.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. september 2016 — Alfredo Rendón Marín mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-165/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF og 21 TEUF — direktiv 2004/38/EF — opholdsret i en medlemsstat for en tredjelandstatsborger, der er tidligere straffet — forælder, der har eneforældremyndighed over to mindreårige børn, som er unionsborgere — det ene barn er statsborger i opholdsmedlemsstaten — det andet barn er statsborger i en anden medlemsstat — national lovgivning, som udelukker, at denne slægtning i opstigende linje meddeles opholdstilladelse, på grund af at denne er tidligere straffet — afslag på opholdstilladelse, som kan indebære, at børnene bliver nødsaget at forlade Unionens område)

(2016/C 419/02)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alfredo Rendón Marín

Sagsøgt: Administración del Estado

Konklusion

Artikel 21 TEUF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der automatisk skal gives afslag på opholdstilladelse til en tredjelandstatsborger, som er forælder til et mindreårigt barn, der er unionsborger og statsborger i en anden medlemsstat end værtsmedlemsstaten og forsørges af og bor sammen med tredjelandstatsborgeren i værtsmedlemsstaten, alene af den grund, at den pågældende er tidligere straffet.

Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for samme lovgivning, hvorefter der automatisk skal gives afslag på opholdstilladelse til en tredjelandstatsborger, som er forælder til og har eneforældremyndighed over mindreårige børn, som er unionsborgere, alene af den grund, at den pågældende er tidligere straffet, såfremt dette afslag indebærer, at børnene bliver nødsaget til at forlade Den Europæiske Unions område.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 10.6.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. september 2016 — Secretary of State for the Home Department mod CS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-304/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF — tredjelandstatsborger, som forsørger et mindreårigt barn, der er unionsborger — opholdsret i den medlemsstat, hvor barnet er statsborger — straffedom afsagt mod barnets forælder — afgørelse om udsendelse af forælderen, som indirekte medfører udsendelse af det mindreårige barn)

(2016/C 419/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secretary of State for the Home Department

Sagsøgt: CS

Konklusion

Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en tredjelandstatsborger, som er blevet dømt for et strafbart forhold, skal udvises fra denne medlemsstats område til et tredjeland, selv om den pågældende faktisk tager sig af et mindreårigt barn, som er statsborger i denne medlemsstat, hvor det har opholdt sig, siden det blev født, uden at have udøvet sin ret til fri bevægelighed, såfremt udvisningen af den pågældende indebærer, at barnet bliver nødsaget til at forlade Den Europæiske Unions område og dermed fratages den effektive nydelse af kerneindholdet i sine rettigheder som unionsborger. En medlemsstat kan dog i ekstraordinære tilfælde vedtage en udvisningsforanstaltning, forudsat at den er begrundet i denne tredjelandstatsborgers personlige adfærd, som skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der er til skade for en grundlæggende samfundsinteresse i denne medlemsstat, og at den er grundet på en hensyntagen til de forskellige involverede interesser, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. september 2016 — SC Star Storage SA mod Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (sag C-439/14) og SC Max Boegl România SRL m.fl. mod RA Aeroportul Oradea m.fl. (sag C-488/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București og Curtea de Apel Oradea — Rumænien)

(Forenede sager C-439/14 og C-488/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiverne 89/665/EØF og 92/13/EØF — offentlige kontrakter — klageprocedurer — national lovgivning, der gør muligheden for, at klager vedrørende en ordregivende myndigheds handlinger kan antages til realitetsbehandling, betinget af, at der stilles en »opfyldelsesgaranti« — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler)

(2016/C 419/04)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București og Curtea de Apel Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SC Star Storage SA (sag C-439/14) og SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA og SC Construcții Napoca SA (sag C-488/14)

Sagsøgte: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (sag C-439/14) og RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA og Iamsat Muntenia SA (sag C-488/14)

Konklusion

Artikel 1, stk. 1-3, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 og artikel 1, stk. 1-3, i direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved direktiv 2007/66, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, som gør muligheden for, at klager vedrørende en ordregivende myndigheds handling kan antages til realitetsbehandling, betinget af en pligt for klageren til at stille en opfyldelsesgaranti til fordel for den ordregivende myndighed, når denne garanti skal tilbagebetales til klageren uanset sagens udfald.

⁽¹⁾ EUT C 448 af 15.12.2014.
EUT C 26 af 26.1.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. september 2016 — Tobias Mc Fadden mod Sony Music Entertainment Germany GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht München I — Tyskland)

(Sag C-484/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — informationssamfund — fri udveksling af tjenesteydelser — professionelt lokalt trådløst netværk (WLAN) — gjort frit tilgængeligt for offentligheden — formidleransvar for tjenesteydere — ren videreformidling — direktiv 2000/31/EF — artikel 12 — erstatningsbegrænsning — ukendt bruger af dette netværk — krænkelse af rettighederne for indehaverne af rettighederne til et beskyttet værk — forpligtelse til at sikre netværket — den erhvervsdrivendes erstatningsansvar)

(2016/C 419/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tobias Mc Fadden

Sagsøgt: Sony Music Entertainment Germany GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«), sammenholdt med dette direktivs artikel 2, litra a), og med artikel 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, skal fortolkes således, at en ydelse som den i hovedsagen omhandlede, der leveres af en operatør af et kommunikationsnetværk og består i at stille dette gratis til offentlighedens rådighed, udgør en »informationssamfundstjeneste« som omhandlet i denne første bestemmelse, når den udføres af den omhandlede tjenesteyder for at reklamere for varer, som denne sælger, eller tjenesteydelser, som denne leverer.
- 2) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/31 skal fortolkes således, at det, for at den tjeneste, der er omhandlet i denne bestemmelse, og som består i at levere adgang til et kommunikationsnetværk, kan anses for at være leveret, kræves, at denne adgang ikke overskrider rammen for den tekniske, automatiske og passive proces, der sikrer gennemførelsen af den krævede transmission af information, idet ingen yderligere krav skal være opfyldt.
- 3) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/31 skal fortolkes således, at den betingelse, der er fastsat i dette direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), ikke finder analog anvendelse på nævnte artikel 12, stk. 1.
- 4) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/31, sammenholdt med dette direktivs artikel 2, litra b), skal fortolkes således, at der ikke stilles andre krav ud over det, der er nævnt i denne bestemmelse, til den tjenesteyder, der leverer adgangen til et kommunikationsnetværk.
- 5) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/31 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en person, der har lidt skade i forbindelse med krænkelsen af sine rettigheder til et værk, kan kræve erstatning af en udbyder af netværksadgang under henvisning til, at en af disse adgange er blevet anvendt af tredjemand til at krænke personens rettigheder, samt betaling af omkostninger til fremsættelse af påkrav og retsafgifter i forbindelse med dennes erstatningskrav. Denne bestemmelse skal derimod fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at denne person nedlægger påstand om forbud mod fortsættelse af denne krænkelse samt betaling af omkostninger til fremsættelse af påkrav og retsafgifter i forhold til en udbyder af adgang til et kommunikationsnetværk, hvis tjenesteydelser er blevet anvendt til at begå denne krænkelse, for så vidt som disse påstande tilsigter eller følger vedtagelse af et påbud, der er udstedt af en myndighed eller en national ret om, at denne leverandør skal undlade at muliggøre en fortsat krænkelse.
- 6) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/31, sammenholdt med direktivets artikel 12, stk. 3, og under hensyntagen til de krav, der følger af beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder samt til reglerne i direktiv 2001/29 og 2004/48, skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for udstedelsen af et påbud, der som det i hovedsagen omhandlede kræver, at en leverandør af adgang til et kommunikationsnetværk, der gør det muligt for offentligheden at få internetforbindelse, under trussel om tvangsbøde forhindrer tredjemand i ved hjælp af denne internetforbindelse at stille et bestemt ophavsretligt beskyttet værk eller dele deraf til offentlighedens rådighed ad elektronisk vej via fildeling på internettet (peer-to-peer), når denne leverandør har valget mellem de tekniske foranstaltninger, der skal træffes for at efterkomme dette påbud, selv om dette valg begrænser sig til den ene foranstaltning, der består i at sikre internetforbindelsen ved hjælp af et password, forudsat at brugerne af dette netværk har pligt til at afsløre deres identitet for at opnå det påkrævede password og dermed ikke kan handle anonymt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 46 af 9.2.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. september 2016 — Barlis 06 — Investimentos Imobiliários e Turísticos SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-516/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 178, litra a) — ret til fradrag — betingelser for udøvelsen — artikel 226, nr. 6) og 7) — oplysninger, som obligatorisk skal anføres på fakturaen — omfang og art af de leverede tjenesteydelser — den dato, hvor tjenesteydelserne blev udført)

(2016/C 419/06)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Barlis 06 — Investimentos Imobiliários e Turísticos SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 226 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at fakturaer som de i hovedsagen omhandlede, der alene indeholder oplysningen »juridiske tjenesteydelser leveret fra [en given dato] og frem til i dag«, ikke a priori opfylder kravene i artikel 226, nr. 6), og at fakturaer, der alene indeholder oplysningen »juridiske tjenesteydelser leveret i perioden frem til i dag«, a priori hverken opfylder kravene i artikel 226, nr. 6) eller 7), hvilket det imidlertid tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Artikel 178, litra a), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at de nationale skattemyndigheder kan afslå at indrømme ret til fradrag af merværdiafgift alene af den grund, at den afgiftspligtige person er i besiddelse af en faktura, som ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i direktivets artikel 226, nr. 6) og 7), selv om myndighederne råder over alle de oplysninger, der er nødvendige for at efterprøve, om de materielle betingelser for at udøve fradragsretten er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. september 2016 — Senatex GmbH mod Finanzamt Hannover-Nord (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Niedersächsisches Finanzgericht — Tyskland)

(Sag C-518/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 167, artikel 178, litra a), artikel 179 og artikel 226, nr. 3) — fradrag af indgående afgift — udstedelse af fakturaer uden skatteregistreringsnummer eller momsregistreringsnummer — en medlemsstats lovgivning, hvorefter berigtigelse ex tunc af en faktura er udelukket)

(2016/C 419/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Niedersächsisches Finanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Senatex GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Hannover-Nord

Konklusion

Artikel 167, artikel 178, litra a), artikel 179 og artikel 226, nr. 3), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter berigtigelse af en obligatorisk oplysning i en faktura, nemlig merværdiafgiftsregistreringsnummeret, ikke har tilbagevirkende kraft, således at retten til at fradrage denne afgift på grundlag af den berigtigede faktura ikke kan udøves for det år, hvor den oprindelige faktura blev udfærdiget, men først for det år, hvor fakturaen blev berigtiget.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. september 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-525/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — kvantitative indførselsrestriktioner — foranstaltninger med tilsvarende virkning — ædle metaller stemplet i en tredjestat i overensstemmelse med nederlandsk lovgivning — indførsel til Den Tjekkiske Republik efter overgang til fri omsætning — afvisning af at anerkende stemplet — forbrugerbeskyttelse — proportionalitet — formaliteten)

(2016/C 419/08)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Němečková, E. Manhaeve og G. Wilms, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil og J. Očková, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Den Franske Republik (ved D. Colas og R. Coesme, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 34 TEUF, idet den har afvist at anerkende WaarborgHollands stempler.

2) I øvrigt frifindes Den Tjekkiske Republik.

3) Europa-Kommissionen, Den Tjekkiske Republik og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. september 2016 — PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA mod Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-574/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — langsigtede elköbsaftaler — kompensation udbetalt ved frivillig ophævelse — Kommissionens afgørelse, hvorved det fastslås, at en støtte er forenelig med det indre marked — den nationale rets undersøgelse af en støttes lovlighed — årlig korrektion af strandede omkostninger — tidspunktet for, hvornår der skal tages hensyn til elværks tilhørsforhold til en koncern)

(2016/C 419/09)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA

Sagsøgt: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Konklusion

- 1) Artikel 107 TEUF og artikel 4, stk. 3, TEU, sammenholdt med artikel 4, stk. 2, i Kommissionens beslutning 2009/287 af 25. september 2007 om Polens statsstøtte i forbindelse med langsigtede elköbsaftaler og Polens påtænkte statsstøtte som kompensation for frivillig ophævelse af langsigtede elköbsaftaler, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at de nationale myndigheder og retter, hvis Europa-Kommissionen har undersøgt en statsstøtteordning i lyset af dens meddelelse af 26. juli 2001 om analysemetoden for statsstøtte i forbindelse med strandede omkostninger og fastslået, at denne ordning er forenelig med det indre marked, inden den gennemføres, i forbindelse med gennemførelsen af den omhandlede støtte herefter selv foretager en undersøgelse af støttens overensstemmelse med principperne i denne metode.
- 2) Artikel 4, stk. 1 og 2, i beslutning 2009/287 skal, set i lyset af Kommissionens meddelelse af 26. juli 2001 om analysemetoden for statsstøtte i forbindelse med strandede omkostninger, fortolkes således, at den under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kræver, at der i forbindelse med fastsættelsen af den årlige korrektion af kompensationen for strandede omkostninger, som skal udbetales til et elværk, der tilhører en koncern, skal tages hensyn til dette tilhørsforhold og derfor til koncernens økonomiske resultat på det tidspunkt, hvor denne korrektion foretages.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. september 2016 — European Federation for Cosmetic Ingredients mod Secretary of State for Business, Innovation and Skills og Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)– Det Forenede Kongerige)

(Sag C-592/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — kosmetiske produkter — forordning (EF) nr. 1223/2009 — artikel 18, stk. 1, litra b) — kosmetiske produkter med bestanddele eller sammensætninger af bestanddele, der »for at opfylde kravene i denne forordning« har været genstand for forsøg med dyr — forbud mod markedsføring i Den Europæiske Union — omfang)

(2016/C 419/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: European Federation for Cosmetic Ingredients

Sagsøgte: Secretary of State for Business, Innovation and Skills og Attorney General

Procesdeltagere: Cruelty Free International, tidligere British Union for the Abolition of Vivisection, og European Coalition to End Animal Experiments

Konklusion

Artikel 18, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter skal fortolkes således, at den kan forbyde markedsføring i Den Europæiske Union af kosmetiske produkter, hvor visse bestanddele har været genstand for dyreforsøg uden for EU med henblik på at kunne markedsføre kosmetiske produkter i tredjelande, såfremt de data, der følger af disse forsøg, anvendes for at bevise de nævnte produkters sikkerhed med henblik på deres markedsføring i EU.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. september 2016 — Ana de Diego Porras mod Ministerio de Defensa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Spanien)

(Sag C-596/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — princippet om ikke-diskrimination — begrebet »ansættelsesvilkår« — godtgørelse ved opsigelse af en ansættelseskontrakt — godtgørelse ikke fastsat i den nationale lovgivning for midlertidige ansættelseskontrakter — forskelsbehandling i forhold til fastansatte)

(2016/C 419/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ana de Diego Porras

Sagsøgt: Ministerio de Defensa

Konklusion

- 1) § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, som findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at begrebet »ansættelsesvilkår« omfatter den godtgørelse, som en arbejdsgiver har pligt til at udbetale til en arbejdstager som følge af opsigelsen af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt.
- 2) § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som findes i bilaget til direktiv 1999/70, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der afslår at give nogen form for godtgørelse ved opsigelsen af en ansættelseskontrakt til en arbejdstager, der er ansat inden for rammerne af en interimistansættelseskontrakt (vikaransættelse), selv om den tillader, at en sådan godtgørelse bl.a. tildeles sammenlignelige arbejdstagere, der er ansat tidsbegrænset. Den blotte omstændighed, at denne arbejdstager har udført sit arbejde i henhold til en interimistansættelseskontrakt, kan ikke udgøre et objektivi forhold, som kan begrunde afslaget på at tildele nævnte arbejdstager denne godtgørelse.

(¹) EUT C 96 af 23.3.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. september 2016 — Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P) og Eleni Theophilou (C-10/15 P) mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Forenede sager C-8/15 P — 10/15 P) (¹)

(Appel — støtteprogram for stabilitet i Republikken Cypern — aftalememorandum af 26. april 2013 om specifikke økonomisk-politiske betingelser indgået mellem Republikken Cypern og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) — Europa-Kommissionens og Den Europæiske Centralbanks funktioner — Den Europæiske Unions ansvar uden for kontrakt — artikel 340, stk. 2, TEUF — betingelser — forpligtelse til at påse aftalememorandumets forenelighed med EU-retten)

(2016/C 419/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P) og Eleni Theophilou (C-10/15 P) (ved dikigoros A. Paschalides, barrister A. M. Paschalidou og M. A. Riza, QC, for solicitor M. C. Paschalides)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne et M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ved Laurinavičius og O. Heinz, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt H.-G. Kamann)

Konklusion

- 1) Kendelserne afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 10. november 2014, Ledra Advertising mod Kommissionen og ECB (T-289/13, EU:T:2014:981), den 10. november 2014, Eleftheriou og Papachristofi mod Kommissionen og ECB (T-291/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:978), og den 10. november 2014, Theophilou mod Kommissionen og ECB (T-293/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:979), ophæves.

- 2) I sagerne T-289/13, T-291/13 og T-293/13 frifindes Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.
- 3) Ledra Advertising Ltd, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou, Lilia Papachristofi, Christos Theophilou og Eleni Theophilou, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank bærer hver deres egne omkostninger såvel i sagerne i første instans som i appelsagerne.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 26.5.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. september 2016 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-14/15 og C-116/15) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — elektronisk udveksling af oplysninger — indregistrering af køretøjer — fingeraftryksoplysninger — gældende regler efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse — overgangsbestemmelser — afledt retsgrundlag — sontring mellem lovgivningsmæssige retsakter og gennemførelsesforanstaltninger — høring af Europa-Parlamentet — på initiativ af en medlemsstat eller Europa-Kommissionen — afstemningsregler)

(2016/C 419/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved F. Drexler, A. Caiola og M. Pencheva, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M.-M. Joséphidès, K. Michoel og K. Pleśniak, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og A. Lippstreu, som befuldmægtigede) og Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson og L. Swedenborg, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2014/731/EU af 9. oktober 2014 om Maltas elektroniske udveksling af oplysninger fra køretøjsregistre, Rådets afgørelse 2014/743/EU af 21. oktober 2014 om Cyperns elektroniske udveksling af oplysninger fra køretøjsregistre, Rådets afgørelse 2014/744/EU af 21. oktober 2014 om Estlands elektroniske udveksling af oplysninger fra køretøjsregistre og Rådets afgørelse 2014/911/EU af 4. december 2014 om elektronisk udveksling med Letland af fingeraftryksdata annulleres.
- 2) Virkningerne af afgørelse 2014/731, 2014/743, 2014/744 og 2014/911 opretholdes indtil ikrafttrædelsen af nye retsakter, der erstatter dem.

- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.
- 4) Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Sverige bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 23.3.2015.
EUT C 146 af 4.5.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2016 — María Elena Pérez López mod Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid — Spanien)

(Sag C-16/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 3 og § 5 — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sundhedssektor — foranstaltninger med henblik på at undgå misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — sanktioner — omkvalificering af et arbejdsforhold — ret til en godtgørelse)

(2016/C 419/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: María Elena Pérez López

Sagsøgt: Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

Konklusion

- 1) § 5, stk. 1, litra a), i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, som findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede anvendes af myndighederne i den berørte medlemsstat på en sådan måde, at:
- fornyelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sundhedssektor anses for at være berettiget på grundlag af »objektive omstændigheder« i nævnte bestemmelses forstand med den begrundelse, at disse kontrakter er støttet på lovgivning, der tillader fornyelsen af sådanne kontrakter for at sikre leveringen af bestemte tjenesteydelser af midlertidig, konjunkturbestemt eller ekstraordinær art, selv om de nævnte behov reelt er faste og varige
 - der ikke foreligger nogen pligt for den kompetente forvaltningsmyndighed til at oprette strukturelle stillinger for at bringe ansættelsen af vedtægtsmæssigt hjælpepersonale til ophør, og at det er tilladt for forvaltningsmyndigheden at besætte de oprettede strukturelle stillinger med »midlertidigt« personale, således at jobusikkerheden for arbejdstagerne bibeholdes, selv om der i den omhandlede medlemsstat er en strukturbetinget mangel på faste stillinger for personalet inden for denne sektor.
- 2) § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som findes i bilaget til direktiv 1999/70, skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter kontraktforholdet ophører på den dato, der er fastsat i den tidsbegrænsede kontrakt, og der foretages en opgørelse af alle tilgodehavender uden hensyntagen til en eventuel ny udnævnelse, forudsat at denne lovgivning ikke skader formålet og den effektive virkning af denne rammeaftale, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 3) Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare det fjerde præjudicielle spørgsmål, som Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid (forvaltningsdomstol nr. 4 i Madrid, Spanien) har forelagt.

(¹) EUT C 96 af 23.3.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. september 2016 — Koninklijke KPN NV m.fl. mod Autoriteit Consument en Markt (ACM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-28/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 4 og 19 — national tilsynsmyndighed — harmoniseringsforanstaltninger — henstilling 2009/396/EF — retsvirkning — direktiv 2002/19/EF — artikel 8 og 13 — udbydere, der anses for at have en stærk markedsposition — forpligtelser, der pålægges af en national tilsynsmyndighed — forpligtelser vedrørende priskontrol og omkostningsregnskaber — fastnet- og mobiltermineringspriser — omfanget af den kontrol, som de nationale retter kan udøve over de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser)

(2016/C 419/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Koninklijke KPN NV, KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, Ziggo Services BV, tidligere UPC Nederland BV, og Ziggo Zakelijk Services BV, tidligere UPC Business BV

Sagsøgt: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (rammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, sammenholdt med artikel 8 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet), som ændret ved direktiv 2009/140, skal fortolkes således, at en national ret i en tvist om retmæssigheden af en af den nationale tilsynsmyndighed fastsat takstforpligtelse for levering af fastnet- og mobiltermineringstjenester kun kan afvige fra Kommissionens henstilling 2009/396/EF af 7. maj 2009 om regulering af fastnet- og mobiltermineringstakster i EU, hvori beregningsmodellen »ren Bulric« (Bottom-Up Long-Run Incremental Costs) anbefales som passende foranstaltning til prisregulering på taletermineringsmarkedet, hvis den mener, at årsager i tilknytning til de faktiske omstændigheder i hovedsagen, bl.a. markedets særlige karakter i den pågældende medlemsstat, gør det påkrævet.
- 2) EU-retten skal fortolkes således, at en national ret i en tvist om retmæssigheden af en af den nationale tilsynsmyndighed fastsat takstforpligtelse for levering af fastnet- og mobiltermineringstjenester kan vurdere denne forpligtelses forholdsmæssighed til de i artikel 8 i direktiv 2002/21, som ændret ved direktiv 2009/140, og artikel 13 i direktiv 2002/19, som ændret ved direktiv 2009/140, fastsatte målsætninger og tage hensyn til, at denne forpligtelse tilsigter at fremme slutbrugernes interesser på et detailmarked, som ikke vil blive underlagt regulering.

En national ret kan, når den udøver sin retslige prøvelse af en national tilsynsmyndigheds afgørelse, ikke kræve, at denne myndighed skal godtgøre, at denne forpligtelse faktisk virkeliggør de i artikel 8 i direktiv 2002/21, som ændret ved direktiv 2009/140, fastsatte målsætninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. september 2016 — Kawasaki Motors Europe NV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-91/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — bedømmelse af gyldigheden — forordning (EF) nr. 1051/2009 — den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — pos. 8701 — traktorer — underposition 8701 90 11 til 8701 90 39 — have- og landbrugstraktorer (bortset fra enakslede traktorer) og traktorer til skovbrug, på hjul, nye — lette terrængående køretøjer med fire hjul, der er udformet til brug som traktorer)

(2016/C 419/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kawasaki Motors Europe NV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Konklusion

Nr. 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 1051/2009 af 3. november 2009 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur er ugyldig, for så vidt som det deri fastslås, at det deri beskrevne køretøj skal tilføres i underposition 8701 90 2009 i denne kombinerede nomenklatur, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 948/2009 af 30. september 2009, og ikke i den af underposition 8701 90 11 til 8701 90 39 i denne kombinerede nomenklatur, som svarer til dette køretøjs motoreffekt.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 4.5.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. september 2016 — Konstantinos Mallis (C-105/15 P), Elli Konstantinou Malli, (C-105/15 P), Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (C-106/15 P), Petros Chatzithoma, (C-107/15 P), Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P), Lella Chatziioannou (C-108/15 P) og Marinos Nikolaou (C-109/15 P) mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Forenede sager C-105/15 P — C-109/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — støtteprogram for stabilitet i Republikken Cypern — aftale indgået mellem Eurogruppen og de cypriotiske myndigheder vedrørende bl.a. omstruktureringen af Cyperns banksektor — annulationssøgsmål)

(2016/C 419/17)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Konstantinos Mallis (C-105/15 P), Elli Konstantinou Mallis (C-105/15 P), Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (C-106/15 P), Petros Chatzithoma (C-107/15 P), Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P), Lella Chatziioannou (C-108/15 P) og Marinos Nikolaou (C-109/15 P) (ved dikigoroi Efsthioiu, K. Efsthioiu og K. Liasidou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne et M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ved A. Koutsoukou, O. Heinz og K. Laurinavičius, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt H.-G. Kamann)

Konklusion

- 1) Appellerne i sagerne C-105/15 P — C-109/15 P forkastes.
- 2) Konstantinos Mallis, Elli Konstantinou Malli, Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou, Petros Chatzithoma, Elenitsa Chatzithoma, Lella Chatziioannou og Marinos Nikolaou betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C ## af ##.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. september 2016 — Microsoft Mobile Sales International Oy, tidligere Nokia Italia SpA m.fl. mod Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-110/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — intellektuel ejendomsret — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — eneret til reproduktion — undtagelser og indskrænkninger — artikel 5, stk. 2, litra b) — undtagelsen om privatkopiering — rimelig kompensation — indgåelse af privatretlige aftaler for at fastlægge kriterierne for fritagelse for opkrævningen af den rimelige kompensation — tilbagebetaling af kompensationen, der kun kan kræves af den endelige bruger)

(2016/C 419/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Microsoft Mobile Sales International Oy, tidligere Nokia Italia SpA, Hewlett-Packard Italiana srl, Telecom Italia SpA, Samsung Electronics Italia SpA, Dell SpA, Fastweb SpA, Sony Mobile Communications Italy SpA og Wind Telecomunicazioni SpA

Sagsøgte: Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC), Società italiana degli autori ed editori (SIAE), Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori (IMAIE), en liquidation, Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali (Anica) og Associazione produttori televisivi (Apt)

Procesdeltagere: Assotelecomunicazioni (Asstel), Vodafone Omnitel NV, H3G SpA, Movimento Difesa del Cittadino, Assoutenti, Adiconsum, Cittadinanza Attiva og Altroconsumo

Konklusion

EU-retten, navnlig artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der dels betinger fritagelsen for betalingen af afgiften for privatkopiering for producenter og importører af apparater og medier til en brug, der klart er forskellig fra privatkopiering, af, at der indgås aftaler mellem en enhed, der har et retligt monopol på repræsentationen af interesserne for ophavsmænd til værker, og de personer, der skal betale kompensationen, eller deres brancheorganisationer, dels fastsætter, at tilbagebetalingen af en sådan afgift, når den er blevet betalt uretmæssigt, kun kan kræves af den endelige bruger af de nævnte apparater og medier.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 1.6.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. september 2016 — Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG mod Landeshauptstadt München (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-113/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2000/13/EF — mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler — artikel 1, stk. 3, litra b) — begrebet »færdigpakket levnedsmiddel« — artikel 2 — information og beskyttelse af forbrugerne — artikel 3, stk. 1, nr. 8) — et levnedsmiddels oprindelsessted eller herkomststed — artikel 13, stk. 1 — mærkning af færdigpakkele levnedsmidler — artikel 13, stk. 4 — emballager eller beholdere, hvis største yderflade har et flademål på under 10 cm² — direktiv 2001/110/EF — artikel 2, nr. 4) — angivelse af honnings oprindelsesland eller oprindelseslande — portionspakninger med honning pakket i papkasser og leveret til etablissemeter — portionspakninger, der sælges enkeltvis eller udbydes til den endelige forbruger i forbindelse med sammensætningen af færdigretter, der sælges til en samlet pris — angivelse af denne honnings oprindelsesland eller oprindelseslande)

(2016/C 419/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Landeshauptstadt München

Procesdeltager: Landesanwaltschaft Bayern

Konklusion

Artikel 1, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler skal fortolkes således, at hver enkelt portionspakning med honning, der udbydes i små bægge, der lukkes med et påsvejet aluminiumslåg, og som pakkes i papkasser, der leveres til etablissemeter, udgør et »færdigpakket levnedsmiddel«, når disse etablissemeter sælger portionerne enkeltvis eller udbyder dem til den endelige forbruger i forbindelse med sammensætningen af færdigretter, der sælges til en samlet pris.

⁽¹⁾ EUT C 198 af 15.6.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. september 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-139/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — Samhørighedsfonden — nedsættelse af økonomisk støtte — procedure anvendt ved Europa-Kommissionens vedtagelse af afgørelsen — fastsat frist — manglende overholdelse af den pålagte frist — følger)

(2016/C 419/20)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for Kongeriget Spanien: Kongeriget Nederlandene (ved B. Koopman og M. Bulterman, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 11.5.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. september 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-140/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — Samhørighedsfonden — nedsættelse af økonomisk støtte — procedure anvendt ved Europa-Kommissionens vedtagelse af afgørelsen — fastsat frist — manglende overholdelse af den pålagte frist — følger)

(2016/C 419/21)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for Kongeriget Spanien: Kongeriget Nederlandene (ved B. Koopman og M. Bulterman, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 11.5.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. september 2016 — Florentina Martínez Andrés mod Servicio Vasco de Salud (sag C-184/15) og Juan Carlos Castrejana López mod Ayuntamiento de Vitoria (sag C-197/15) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Spanien)

(Forenede sager C-184/15 og C-197/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § § 5 og 8 — anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter eller ansættelsesforhold — sanktioner — ændring af et tidsbegrænset ansættelsesforhold til en »tidsubegrænset ansættelseskontrakt uden fastansættelse« — effektivitetsprincippet)

(2016/C 419/22)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Florentina Martínez Andrés (sag C-184/15) og Juan Carlos Castrejana López (sag C-197/15)

Sagsøgte: Servicio Vasco de Salud (sag C-184/15) og Ayuntamiento de Vitoria (sag C-197/15)

Konklusion

- 1) § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, der er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede anvendes ved den berørte medlemsstats nationale domstole på en sådan måde, at personer, der er ansat af en myndighed på grundlag af en ansættelseskontrakt, der er omfattet af de arbejdsretlige regler, har ret til at opretholde ansættelsesforholdet i tilfælde af misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, mens en sådan ret generelt ikke anerkendes personer, der er ansat af denne myndighed i henhold til de forvaltningsretlige regler, medmindre der eksisterer en anden effektiv foranstaltning i den nationale retsorden med henblik på at sanktionere et sådant misbrug over for disse ansatte, hvilket det tilkommer den nationale domstol at undersøge.
- 2) Bestemmelserne i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70, sammenholdt med effektivitetsprincippet, skal fortolkes således, at disse er til hinder for nationale processuelle regler, der forpligter den arbejdstager, der er ansat tidsbegrænset, til at anlægge et nyt søgsmål med henblik på fastlæggelse af den passende sanktion, når det af en domstol er blevet konstateret, at der foreligger misbrug i form af anvendelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, for så vidt som dette for arbejdstageren medfører processuelle ulemper, bl.a. i form af omkostninger, varighed og repræsentationsregler, som kan gøre det uforholdsmæssigt vanskeligt for den pågældende at udøve de rettigheder, som tillægges ved Unionens retsorden.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 20.7.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. september 2016 — straffesag mod Etablissements Fr. Colruyt NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien)

(Sag C-221/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2011/64/EU — artikel 15, stk. 1 — fabrikanter og importørers frie fastsættelse af de maksimale detailsalgspriser for forarbejdet tobak — national lovgivning, der forbyder detailhandlernes salg af sådanne varer til priser, der er lavere end de priser, som er anført på banderolen — frie varebevægelser — artikel 34 TEUF — bestemte former for salg — artikel 101 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU)

(2016/C 419/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Part i hovedsagen

Etablissements Fr. Colruyt NV

Konklusion

- 1) Artikel 15, stk. 1, i Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og satserne for forarbejdet tobak skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbyder detailhandlere at sælge tobaksvarer til en enhedspris, der er lavere end den pris, som fabrikanten eller importøren har anført på den banderole, der er påført disse varer, for så vidt som denne pris er fastsat frit af fabrikanten eller importøren.
- 2) Artikel 34 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbyder detailhandlere at sælge tobaksvarer til en enhedspris, der er lavere end den pris, som fabrikanten eller importøren har anført på den banderole, der er påført disse varer, for så vidt som denne pris er fastsat frit af importøren.
- 3) Artikel 101 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der forbyder detailhandlere at sælge tobaksvarer til en enhedspris, der er lavere end den pris, som fabrikanten eller importøren har anført på den banderole, der er påført disse varer.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. september 2016 — combit Software GmbH mod Commit Business Solutions Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-223/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — enhedskarakter — konstatering af en risiko for forveksling alene i en del af EU — territorial rækkevidde af forbuddet i forordningens artikel 102)

(2016/C 419/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: combit Software GmbH

Sagsøgt: Commit Business Solutions Ltd

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, artikel 9, stk. 1, litra b), og artikel 102, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker skal fortolkes således, at når en EU-varemærkedomstol fastslår, at brugen af et tegn skaber en risiko for forveksling med et EU-varemærke inden for en del af Den Europæiske Unions område, samtidig med at det ikke giver anledning til en sådan risiko inden for en anden del af dette område, skal denne domstol fastslå, at der er sket en krænkelse af den eneret, der var knyttet til varemærket, og udstede et påbud om ophør af den nævnte brug for hele Den Europæiske Unions område undtagen den del heraf, inden for hvilken det er konstateret, at der ikke foreligger en risiko for forveksling.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. september 2016 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV mod Gregory Demey (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vredegerecht te Ieper — Belgien)

(Sag C-261/15) ⁽¹⁾

(Jernbanetransport — forordning (EF) nr. 1371/2007 — passagerers rettigheder og forpligtelser — fravær af rejsehjemmel — manglende berigtigelse inden for fristerne — strafferetlig overtrædelse)

(2016/C 419/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Vredegerecht te Ieper

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV

Sagsøgt: Gregory Demey

Konklusion

Artikel 6, stk. 2, sidste punktum, i tillæg A til konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved protokollen af 3. juni 1999 om ændring af COTIF i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en person, som rejser med tog uden at være besiddelse af rejsehjemmel med henblik herpå, og som ikke berigtiger sin situation inden for de ved disse bestemmelser fastsatte frister, ikke har et kontraktforhold med jernbaneforetagendet.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 17.8.2015.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. september 2016 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-304/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2001/80/EF — artikel 4, stk. 3 — bilag VI, del A — begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg — gennemførelse — Aberthaw-kraftværket)

(2016/C 419/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og S. Petrova, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved J. Kraehling og L. Christie, som befuldmægtigede, bistået af G. Facenna, QC)

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg, sammenholdt del A i bilag VI til direktivet, idet det ikke har anvendt dette direktiv korrekt på Aberthaw-kraftværket (Det Forenede Kongerige).
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 15. september 2016 — Landkreis Potsdam-Mittelmark mod Finanzamt Brandenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-400/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift — sjette direktiv 77/388/EØF — ret til fradrag — beslutning 2004/817/EF — en medlemsstats lovgivning — udgifter til varer eller tjenesteydelser — anvendelsen til ikke-økonomiske formål udgør over 90 % af den samlede anvendelse — undtaget fra retten til fradrag)

(2016/C 419/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Sagsøgt: Finanzamt Brandenburg

Konklusion

Artikel 1 i Rådets beslutning 2004/817/EF af 19. november 2004 om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på en situation, hvor en virksomhed køber varer eller tjenesteydelser, som den for mere end 90 %'s vedkommende anvender til ikke-økonomisk virksomhed, der ligger uden for merværdiafgiftsordningens anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 3.11.2015.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. september 2016 — Pensa Pharma, SA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret, Ferring BV og Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

(Sag C-442/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærke — ordmærket PENZA PHARMA — figurmærket pensa — ugyldighedsbegæring indgivet af indehaverne af ordmærkerne pentasa — erklæring om ugyldighed — sagen for EUIPO — ændring af sagens genstand — nyt anbringende for Retten)

(2016/C 419/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Pensa Pharma, SA (ved Rechtsanwältin R. Kunze og G. Würtenberger)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget), Ferring BV og Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (ved solicitor I. Fowler og Rechtsanwalt D. Slopek)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Pensa Pharma, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. september 2016 — Peter Radgen og Lilian Radgen mod Finanzamt Ettlingen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland)

(Sag C-478/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — ligebehandling — indkomstskat — fritagelse for indkomst fra en bibeskæftigelse som underviser hos en offentligretlig juridisk person med hjemsted i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en stat, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 — lovgivning i en medlemsstat, som udelukker denne fritagelse for indkomst fra en sådan aktivitet, der er udøvet for en offentligretlig juridisk person med hjemsted i Schweiz)

(2016/C 419/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Radgen og Lilian Radgen

Sagsøgt: Finanzamt Ettlingen

Konklusion

Bestemmelserne i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999, vedrørende ligebehandling af lønmodtagere skal fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der ikke indrømmes en fuldt indkomstskattepligtig person, der er bosiddende i denne medlemsstat, og som har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed med henblik på at udøve en lønnet bibeskæftigelse som underviser hos en offentligretlig juridisk person med hjemsted i Schweiz, ret til fritagelse for indkomstskat af indkomsten fra denne lønnede aktivitet, skønt en sådan fritagelse ville blive indrømmet, hvis den pågældende aktivitet havde været udført for en offentligretlig juridisk person med hjemsted i denne medlemsstat, i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en stat, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 18.1.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. september 2016 — Ori Martin SA (C-490/15 P) og Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P) mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-490/15 P og C-505/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — bøder — beregning af bøder — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — formodning for, at et moderselskab udøver en afgørende indflydelse på sit helejede datterselskab — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — princip om forbud mod tilbagevirkende gyldighed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til effektive retsmidler inden for en rimelig frist — chartret om grundlæggende rettigheder — artikel 41 — ret til behandling af sagen inden for en rimelig frist)

(2016/C 419/30)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Ori Martin SA (C-490/15 P) og Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (C-505/15 P) (ved advocati G. Belotti og P. Ziotti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, G. Conte og P. Rossi, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellerne i sagerne C-490/15 og C-515/15 forkastes.

2) Ori Martin SA betaler omkostningerne i sag C-490/15 P.

3) Siderurgica Latina Martin SpA betaler omkostningerne i sag C-515/15 P.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 14. september 2016 — Trafilerie Meridionali SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-519/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — bøder — beregning af bødernes størrelse — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — punkt 35 — fuld prøvelsesret — begrundelsespligt — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler inden for en rimelig frist)

(2016/C 419/31)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Trafilerie Meridionali SpA (ved avvocati P. Ferrari og G. Lamicela)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, G. Conte og P. Rossi, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Trafilerie Meridionali SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. september 2016 — National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-595/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — liste over de personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 — retsgrundlag — begrebet tilknyttet enhed)

(2016/C 419/32)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) og Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (ved avocat J.-M. Thouvenin)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) *National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) og Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ)* bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Appel iværksat den 1. marts 2016 af Anastasia-Soultana Gaki til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 16. december 2015 i sag T-547/15, Anastasia-Soultana Gaki mod Europa-Kommissionen

(Sag C-130/16 P)

(2016/C 419/33)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Anastasia-Soultana Gaki (ved Rechtsanwalt A. Heinen)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved afgørelse af 22. september 2016 forkastet appellen og bestemt, at appellantanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 14. juli 2016 — FMS Wertmanagement AöR mod Heta Asset Resolution AG

(Sag C-394/16)

(2016/C 419/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FMS Wertmanagement AöR

Sagsøgt: Heta Asset Resolution AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber ⁽¹⁾, navnlig artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, nr. 2) og nr. 23), sammenholdt med artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber ⁽²⁾ fortolkes således, at anvendelsesområdet også omfatter en afviklingsenhed (et afviklingsselskab), som ved ikrafttrædelsen af direktiv 2014/59/EU den 2. juli 2014 stadig var et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR-kreditinstitut), men som havde mistet denne egenskab inden udløbet af gennemførelsesfristen for direktiv 2014/59/EU i national ret den 31. december 2014 og ikke længere rådede over en bankretlig koncession til at drive bankforretninger, men som på grundlag af en ved lov fastsat koncession nu kun må udføre sådanne (bank-)forretninger, som udelukkende tjener til at afvikle porteføljen?

- 2) Skal direktiv 2014/59/EU, navnlig artikel 43, stk. 2, litra b), og artikel 37, stk. 6, fortolkes således, at en foranstaltning svarende til bail-in-værktøjet i artikel 43 i direktiv 2014/59/EU også er omfattet af direktivets materielle anvendelsesområde, hvis den som følge af en national bestemmelse i hjemlandet gennemføres i et tilfælde, hvor der ikke længere består nogen realistisk udsigt til, at en afviklingsenheds levedygtighed kan genoprettes, men denne allerede har frasolgt de dele, der skal videreføres, efter ikrafttrædelsen af direktiv 2014/59/EF den 2. juli 2014, men før udløbet af gennemførelsesfristen den 31. december 2014, og der heller ikke kan overføres systemisk vigtige ydelser til et broinstitut og heller ikke længere kan frasælges eller overføres yderligere dele af instituttets virksomhedsdele, men hvor denne afviklingsenhed udelukkende tjener til at forvalte aktiver, rettigheder og passiver med det formål så godt som muligt at realisere de enkelte aktiver, rettigheder og passiver på en velordnet og aktiv måde (afvikling af portefølje)?
- 3) Skal artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (som affattet ved artikel 117 i direktiv 2014/59/EU) fortolkes således, at en af en administrativ myndighed i en afviklingsenheds hjemland pålagt nedskrivning af afviklingsenhedens passiver, som er underlagt en anden national ret, samt nedskrivning af rentesatsen og udsættelse af forpligtelser i [org. s. 3] den medlemsstat, hvis ret passiverne er underlagt, og i hvilken den pågældende debitor har hjemsted, uden videre har fuld retsvirkning, eller forudsætter dette, at afviklingsenheden (afviklingsselskabet) er omfattet af det personlige anvendelsesområde for direktiv 2014/59/EU (i overensstemmelse med det første præjudicielle spørgsmål), og at den pålagte foranstaltning er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2014/59/EU?

Betyder »uden videre har fuld retsvirkning«, at retten i en medlemsstat, som skal træffe afgørelse om anerkendelsen af de efter hjemlandets ret pålagte foranstaltninger inden for rammerne af den ret, der finder anvendelse på passiverne, ikke har prøvelseskompetence for så vidt angår de førnævnte foranstaltningers forenelighed med direktiv 2014/59/EU?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 EØS-relevant tekst (EUT L 173, s. 190).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26.6.2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 15. juli 2016 — DOCERAM GmbH mod CeramTec GmbH

(Sag C-395/16)

(2016/C 419/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DOCERAM GmbH

Sagsøgt: CeramTec GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foreligger der også en teknisk bestemt karakter, der udelukker beskyttelse, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design ⁽¹⁾ i de tilfælde, hvor den formgivningsmæssige virkning ingen betydning har for produktets design, men produktets (tekniske) funktionalitet er den eneste faktor, der bestemmer designet?
- 2) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende:

Ud fra hvilket synspunkt skal det vurderes, om de enkelte formgivningselementer ved et produkt udelukkende er valgt på grundlag af funktionalitetsbetragtninger? Er en »objektiv iagttagelse« afgørende, og i bekræftende fald, hvordan skal denne defineres?

⁽¹⁾ EFT L 3, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 27. juli 2016 —
Vera Egenberger mod Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.**

(Sag C-414/16)

(2016/C 419/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vera Egenberger

Sagsøgt: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at en arbejdsgiver såsom den sagsøgte i den foreliggende sag — eller kirken på dennes vegne — med bindende virkning selv kan bestemme, om et krav om, at en ansøger tilhører en bestemt religion, under hensyn til aktivitetens karakter eller den sammenhæng den indgår i, udgør et regulært, legitimt og berettiget erhvervsmæssigt krav på baggrund af arbejdsgiverens/kirkens etik?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal der i en retstvist som den foreliggende ses bort fra en bestemmelse i national ret — som her AGG's § 9, stk. 1, første alternativ — hvorefter det også er tilladt at udøve forskelsbehandling på grund af en persons religion ved beskæftigelse gennem trossamfund og institutioner, der henhører under disse, såfremt det henset til dette trossamfunds selvforståelse og selvbestemmelsesret er berettiget at stille et erhvervsmæssigt krav om, at en person tilhører en bestemt religion?

3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, spørges der desuden om følgende:

Hvilke krav skal der stilles til aktivitetens karakter eller den sammenhæng den indgår i, for at det kan anses for at udgøre et regulært, legitimt og berettiget erhvervsmæssigt krav på baggrund af organisationens etik som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2000/78/EF?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

Appel iværksat den 28. juli 2016 af mobile.de GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. maj 2016 i de forenede sager T-322/14 og T-325/14 — mobile.international mod EUIPO — Rezon

(Sag C-418/16 P)

(2016/C 419/37)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: mobile.de GmbH, tidligere mobile.international GmbH (ved Rechtsanwalt T. Lührig)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Rezon OOD

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 12. maj 2016 i de forenede sager T-322/14 og T-325/14 ophæves.
- Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede dom tilsidesætter artikel 57, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (¹), sammenholdt med regel 22, stk. 2, og regel 40, stk. 6, i forordning nr. 2868/95 (²), fordi den i strid med de almindeligt anerkendte fortolkningsprincipper i den juridiske metodelære har fortolket det faste begreb at »bevis for brug« i artikel 57, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 anderledes end i regel 22 stk. 2, og regel 40, stk. 6, i forordning nr. 2868/95. Den forskellige fortolkning af den samme terminologi i forordning nr. 207/2009 og forordning nr. 2868/95 er ikke forenelig med principperne om retssikkerhed og klarhed. Derudover har Retten ikke taget hensyn til, at regel 40, stk. 6, og regel 22, stk. 2, i forordning nr. 2868/95 udelukker, at beviser for brug kan fremlægges for sent i ugyldighedssager, og at EUIPO ikke råder over nogen skønsmæssige beføjelser. Artikel 57, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 finder ikke anvendelse, og EUIPO har heller ikke gjort brug heraf, således at appelkamrenes og Rettens afgørelse ikke kan støttes på bestemmelsen.

Den appellerede dom tilsidesætter også artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, idet Retten begik en retlig fejl ved at antage, at artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 kunne anvendes, selv om regel 40, stk. 6, og regel 22, stk. 2, i forordning nr. 2868/95 i ugyldighedssager på grund af den systematiske fortolkning af regel 50, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 2868/95 er til hinder herfor. Derudover er betingelserne i artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 ikke opfyldt, fordi intervenienten under hele sagen ikke har anført nogen legitim grund til den forsinkede fremlæggelse af de regninger, som denne fra begyndelsen var i besiddelse af. Retten har således anvendt artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 forkert, fordi tidspunktet i retsforhandlingerne og de øvrige omstændigheder netop udelukkede, at der kunne tages hensyn til de for sent indgivne beviser. Retten har desuden gengivet de faktiske omstændigheder forkert, idet den har gengivet sagens faktiske forhold ukorrekt, således at der med hensyn til de regninger, der blev fremlagt i klageinstansen, ikke var tale om »supplerende« eller »forklarende« beviser.

Retten har hverken efterprøvet de fonetiske eller begrebsmæssige fravigelser i de tegn, der rent faktisk blev brugt, og samlet set ikke taget udgangspunkt i helhedsindtrykket, men alene i enkelte bestanddele, og har dermed anvendt artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 retligt fejlagtigt.

Retten har taget hensyn til åbenbart irrelevante beviser, selv om disse var udaterede eller lå uden for det relevante tidsrum. Herved har den anvendt artikel 57, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 sammenholdt med regel 22, stk. 3 og 4, i forordning nr. 2868/95 retligt fejlagtigt.

Retten begik en retlig fejl, da den antog, at den ikke skulle efterprøve indvendingen om misbrug af rettigheder. Retten efterprøvede slet ikke indvendingen om rettighedsfortabelse.

Endelig tilsidesætter den appellerede dom artikel 64, stk. 1, i forordning nr. 207/2009, idet Retten underkendte, at appelkamrene som en konsekvens skulle have ophævet og hjemvist annullationsafdelingens afgørelser alene for tjenesteydelserne »reklame i forbindelse med køretøjer«, og med hensyn til de øvrige tjenesteydelser skulle have truffet endelig afgørelse om brugen af ikke beviste tjenesteydelser, og skulle have givet udtryk for det delvise afslag på anmodningerne om annullering, da der ikke var ført bevis for brugen i en konklusion, som kunne få retskraft.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 4. august 2016 —
Acacia Srl og Rolando D'Amato mod Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG**

(Sag C-435/16)

(2016/C 419/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Acacia Srl og Rolando D'Amato

Sagsøgt: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Finder den begrænsning af designbeskyttelsen, der fremgår af artikel 110, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002 ⁽¹⁾, kun anvendelse på formbundne dele, det vil sige dele, hvis form på grund af det samlede produkts udseende principielt er fastlagt således, at den ikke kan ændres og dermed ikke — som f.eks. fælg til motorkøretøjer — frit kan vælges af kunden?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Finder den begrænsning af designbeskyttelsen, der fremgår af artikel 110, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002, kun anvendelse på udbud af identisk udformede produkter, det vil sige produkter, der også hvad angår farve og størrelse svarer til de originale produkter?

3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Finder den begrænsning af designbeskyttelsen, der fremgår af artikel 110, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002, til fordel for den, der udbyder et produkt, som principielt krænger det design, der er genstand for søgsmålet, kun anvendelse, såfremt udbyderen på objektiv vis sikrer, at hans produkt udelukkende kan erhverves til reparationsformål og ikke også til andre formål, f.eks. forbedring eller individualisering af det samlede produkt?

4) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende:

Hvilke foranstaltninger skal den, der udbyder et produkt, som principielt krænger det design, der er genstand for søgsmålet, iværksætte for på objektiv vis at sikre, at hans produkt udelukkende kan erhverves til reparationsformål og ikke også til andre formål, f.eks. forbedring eller individualisering af det samlede produkt? Er det tilstrækkeligt,

- a) at udbyderen i salgsbrochuren henviser til, at salg udelukkende sker med det formål at give mulighed for at reparere det samlede produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende, eller
- b) kræves det, at udbyderen kun leverer sit produkt, hvis aftageren (en forhandler eller forbruger) skriftligt erklærer at ville anvende det udbudte produkt alene til reparationsformål?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12.12.2001 om EF-design (EFT L 3, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 8. august 2016 — SMS group GmbH mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București

(Sag C-441/16)

(2016/C 419/39)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SMS group GmbH

Sagsøgt: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice a Municipiului București

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, 3, 4 og 5 i direktiv 79/1072/EØF (¹), sammenholdt med artikel 17, stk. 2 og 3, litra a), i direktiv 77/388/EØF (²), fortolkes således, at de er til hinder for en praksis ved en national skattemyndighed, hvorefter der ikke foreligger objektive forhold, der bestyrker den afgiftspligtige persons erklærede hensigt om at benytte de indførte goder inden for rammerne af dennes økonomiske virksomhed, såfremt gennemførelsen af den aftale, i kraft af hvilken den afgiftspligtige person købte og indførte goderne, på tidspunktet for den faktiske indførsel var udsat, hvilket indebærer en alvorlig risiko for, at den efterfølgende levering/transaktion, hvortil de indførte goder var erhvervet, ikke længere udføres?
- 2) Udgør beviset for den efterfølgende omsætning af de indførte goder, dvs. fastlæggelsen af, at de indførte goder faktisk er blevet anvendt til den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner, og på hvilken måde, en supplerende betingelse for tilbagebetaling af merværdiafgift, ud over de i direktiv 79/1072/EØF's artikel 3 og 4 nævnte, der således er forbudt i medfør af direktivets artikel 6, eller en nødvendig oplysning om den materielle betingelse for tilbagebetaling — dvs. at de indførte goder benyttes inden for rammerne af afgiftspligtige transaktioner — som skatteorganet kan anmode om i henhold til direktivets artikel 6?
- 3) Kan artikel 2, 3, 4 og 5 i direktiv 79/1072/EØF, sammenholdt med artikel 17, stk. 2 og 3, litra a), i direktiv 77/388/EØF, fortolkes således, at retten til tilbagebetaling af merværdiafgift kan nægtes, såfremt den forventelige efterfølgende transaktion, inden for rammerne af hvilken de indførte goder skulle benyttes, ikke længere udføres? Er godernes faktiske anvendelse — nærmere bestemt hvorvidt, på hvilken måde og på hvilket område, dvs. i den medlemsstat, hvor merværdiafgiften er blevet betalt, eller uden for denne medlemsstat, de alligevel er blevet benyttet — under disse omstændigheder relevant?

(¹) Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6.12.1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT L 331, s. 11).

(²) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság
(Ungarn) den 29. august 2016 — F mod Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal**

(Sag C-473/16)

(2016/C 419/40)

Processprog: ungarnsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F

Sagsøgt: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4 i direktiv 2004/83/EF ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 1 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at der i forbindelse med asylansøgere, der tilhører gruppen af LGBTI-personer indhentes og vurderes en sagkyndig erklæring fra en retsmedicinsk psykolog, der er baseret på projektive personlighedstests, når der i forbindelse med udarbejdelsen af erklæringen hverken stilles spørgsmål vedrørende asylansøgerens seksuelle vaner eller foretages en fysisk undersøgelse af vedkommende?
- 2) I tilfælde af, at den i det første spørgsmål nævnte sagkyndige erklæring ikke kan anvendes som bevis, skal artikel 4 i direktiv 2004/83/EF, sammenholdt med artikel 1 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, da fortolkes således, at — i de tilfælde, hvor asylansøgningen baseres på forfølgelse på grund af seksuel orientering — hverken de nationale administrative myndigheder eller domstolene har mulighed for ved hjælp af sagkyndige metoder at undersøge sandfærdigheden af asylansøgerens udtalelser, uanset disse metoders nærmere kendetegn?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/83/EF af 29.4.2004 om fastsættelse af minimumsstandarter for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304, s. 12)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture —
Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (Kroatien) den 30. august 2016 —
Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo mod Air Serbia A.D. Beograd og Dane Kondić, direktor
Air Serbia A.D. Beograd**

(Sag C-476/16)

(2016/C 419/41)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo

Sagsøgt: Air Serbia A.D. Beograd og Dane Kondić, direktor Air Serbia A.D. Beograd

Præjudicielt spørgsmål

Er praksis hos et luftfartsselskab, der er en associeret part i FELO-aftalen, der består i at udføre erhvervsmæssig lufttransport af rejsende fra en medlemsstat i Den Europæiske Union via luftfartsselskabets hjemland som omstigningssted, hvor det overfører sine passagerer og deres bagage til et andet fly tilhørende samme luftfartsselskab, der er bestemt for en destination i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller et tredjeland, i medfør af en selvstændig flybillet, hvorpå to forskellige flynumre er angivet, generelt set forenelig med fortolkningen af EU-retten og specifikt set med fortolkningen af bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), i protokol VI i bilag V til aftalen om oprettelse af et fælles europæisk luftfartsområde?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 5. september 2016,
Fidelity Funds mod Skatteministeriet**

(Sag C-480/16)

(2016/C 419/42)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: Fidelity Funds

Sagsøgte: Skatteministeriet

Biintervenient: NN (L) SICAV

Præjudicielt spørgsmål

Udgør en beskatningsordning, som den af hovedsagerne omhandlede, der indebærer, at udenlandske investeringsinstitutter omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF⁽¹⁾ (UCITS- direktivet) kildebeskattes af udbytter fra danske selskaber, en tilsidesættelse af artikel 56 TEF (artikel 63 TEUF) om kapitalens frie bevægelighed eller artikel 49 TEF (artikel 56 TEUF) om den frie udveksling af tjenesteydelser, hvis tilsvarende danske investeringsinstitutter kan opnå fritagelse for kildeskatten, enten fordi de faktisk udlodder en minimumsudlodning mod indeholdelse af kildeskat til deres medlemmer, eller teknisk skal opføre en minimumsudlodning, hvoraf der skal indeholdes kildeskat i forhold til institutternes medlemmer?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutioner for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter). EFT L 375, s. 3

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 6. september 2016 — Zsolt Sziber mod ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Sag C-483/16)

(2016/C 419/43)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zsolt Sziber

Sagsøgt: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Øvrig part i sagen: Mónika Szeder

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de EU-retlige bestemmelser i artikel 129 A, stk. 1 og 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (Romtraktaten), sammenholdt med samme artikels stk. 3, artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2012, C 326, s. 2), artikel 7, stk. 1 og 2 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler⁽¹⁾, sammenholdt med samme direktivs artikel 8, og 47. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF⁽²⁾, fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser (og for anvendelsen af sådanne), der fastsætter supplerende krav til skade for en procesdeltager (sagsøger eller sagsøgt), der i perioden fra den 1. maj 2004 til den 26. juli 2014 som forbruger har indgået en kreditaftale, der indeholder et urimeligt kontraktvilkår, som giver mulighed for ensidigt at forhøje renter, omkostninger og provisioner, eller som indsætter et købs- og salgsskursspænd, idet det i henhold til disse supplerende krav fastsættes, at den pågældende — for at denne kan påberåbe sig rettigheder afledt af de nævnte forbrugeraftalers ugyldighed for domstolene og navnlig for at retten kan påkende sagen materielt — indgiver et civilretligt processkrift (hovedsageligt en stævning, en ændring af stævningen eller en ugyldighedsindsigelse fra sagsøgte (mod at forbrugeren dømmes) eller en ændring af denne ugyldighedsindsigelse, et modkrav fra sagsøgte eller en ændring af dette modkrav), der har et bestemt indhold, hvorimod andre procesdeltagere, der ikke har indgået en kreditaftale som forbrugere, og procesdeltagere, der i den samme periode som forbrugere har indgået kreditaftaler af en anden type end den ovennævnte, ikke skal indgive et sådant processkrift med et bestemt indhold?
- 2) Både i tilfælde af, at Domstolen giver en bekræftende og en benægtende besvarelse af det første forelagte spørgsmål, der er formuleret i mere generelle vendinger end dette andet spørgsmål, skal de i det første spørgsmål nævnte EU-retlige bestemmelser da skal fortolkes således, at de er til hinder for, at de følgende under a) til c) nævnte obligatoriske supplerende krav gælder for en procesdeltager, der som forbruger har indgået en kreditaftale som omhandlet i det første spørgsmål:
 - a) Processkriftet (stævningen, ændringen af stævningen eller ugyldighedsindsigelsen fra sagsøgte (mod at forbrugeren dømmes) eller ændringen af denne ugyldighedsindsigelse, modkravet fra sagsøgte eller ændringen af dette modkrav), som skal indgives under retssagen af en procesdeltager, der som forbruger (sagsøger eller sagsøgt) har indgået en kreditaftale som omhandlet i det første spørgsmål, kan kun fremmes til realitetsbehandling, såfremt procesdeltageren i dette processkrift ikke alene nedlægger påstand om, at retten erklærer den i det første spørgsmål nævnte forbrugerkreditaftale for helt eller delvist ugyldig, men tillige nedlægger påstand om, at retten anvender retsfølgerne af absolut ugyldighed, hvorimod andre procesdeltagere, der ikke har indgået en kreditaftale som forbrugere, og procesdeltagere, der i den samme periode som forbrugere har indgået kreditaftaler af en anden type end den ovennævnte, ikke skal indgive et sådant processkrift med et bestemt indhold?
 - b) Processkriftet (stævningen, ændringen af stævningen eller ugyldighedsindsigelsen fra sagsøgte (mod at forbrugeren dømmes) eller ændringen af denne ugyldighedsindsigelse, modkravet fra sagsøgte eller ændringen af dette modkrav), som skal indgives under retssagen af en procesdeltager, der som forbruger (sagsøger eller sagsøgt) har indgået en kreditaftale som omhandlet i det første spørgsmål, kan kun fremmes til realitetsbehandling, såfremt procesdeltageren i dette processkrift, foruden påstanden om konstatering af absolut ugyldighed af den i det første spørgsmål omhandlede forbrugeraftale, ikke nedlægger påstand om, at retten blandt de mulige retsfølger af absolut ugyldighed anvender den, der består i retligt at genetablere den situation, som forelå før aftalens indgåelse, hvorimod andre procesdeltagere, der ikke har indgået en kreditaftale som forbrugere, og procesdeltagere, der i den samme periode som forbrugere har indgået kreditaftaler af en anden type end den ovennævnte, ikke skal indgive et sådant processkrift med et bestemt indhold?
 - c) Processkriftet (stævningen, ændringen af stævningen eller ugyldighedsindsigelsen fra sagsøgte (mod at forbrugeren dømmes) eller ændringen af denne ugyldighedsindsigelse, modkravet fra sagsøgte eller ændringen af dette modkrav), som skal indgives under retssagen af en procesdeltager, der som forbruger (sagsøger eller sagsøgt) har indgået en kreditaftale som omhandlet i det første spørgsmål, kan kun fremmes til realitetsbehandling, såfremt dette processkrift medtager en opgørelse for perioden fra aftaleforholdets påbegyndelse til stævningens indgivelse, der ud fra et matematisk synspunkt er ekstremt kompliceret (jf. de nationale bestemmelser), som skal udfærdiges således, at der også tages hensyn til reglerne om omregning til ungarske forint, og som skal indeholde en detaljeret og aritmetisk

kontrollerbar opregning post for post af de forfaldne rater, der skal betales i henhold til aftalen, de rater, som sagsøgeren har betalt, og de forfaldne rater, som stadig skal betales, der skal være opgjort uden hensyntagen til et eventuelt ugyldigt kontraktvilkår, samt forskellen mellem disse beløb, og med en angivelse af det samlede beløb, som procesdeltageren, der som forbruger har indgået en kreditaftale som omhandlet i det første spørgsmål, endnu skylder kreditinstituttet, eller som denne eventuelt har betalt for meget, hvorimod andre procesdeltagere, der ikke har indgået en kreditaftale som forbrugere, og procesdeltagere, der i den samme periode som forbrugere har indgået kreditaftaler af en anden type end den ovennævnte, ikke skal indgive et sådant processkrift med et bestemt indhold?

- 3) Skal de EU-retlige bestemmelser, som er opregnet i det første spørgsmål, fortolkes således, at en tilsidesættelse af disse bestemmelser, som følge af fastsættelsen af de tidligere (i det første og det andet spørgsmål) nævnte supplerende krav, samtidig indebærer en tilsidesættelse af artikel 20, 21 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2012, C 326, s. 2), idet der (delvist også i det første og det andet spørgsmål) også skal tages hensyn til den omstændighed, at de nationale retter i henhold til dom af 5. december 2000, Guimont (C-448/98, EU:C:2000:663), præmis 23, og af 10. maj 2012, *Duomo Gpa m.fl.* (C-357/10 — C-359/10, EU:C:2012:283), præmis 28, samt kendelse af 3. juli 2014, Tudoran (C-92/14, EU:C:2014:2051), præmis 39, også skal anvende de EU-retlige bestemmelser på forbrugerbeskyttelsesområdet i situationer uden et grænseoverskridende element, dvs. i rene nationale situationer? Eller skal det antages, at der foreligger en grænseoverskridende situation alene af den grund, at de kreditaftaler, som er omhandlet i det første spørgsmål, er »kreditaftaler baseret på fremmed valuta«?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)
den 14. september 2016 — A.S. mod Republikken Slovenien**

(Sag C-490/16)

(2016/C 419/44)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A.S.

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder domstolsbeskyttelsen som omhandlet i artikel 27 i forordning nr. 604/2013 også anvendelse i forbindelse med fortolkningen af betingelserne for at anvende det kriterium, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, når en medlemsstat træffer afgørelse om ikke at behandle en ansøgning om international beskyttelse på et tidspunkt, hvor en anden medlemsstat allerede har påtaget sig ansvaret for at behandle ansøgerens ansøgning på samme grundlag, og når ansøgeren har anfægtet denne afgørelse?
- 2) Skal betingelsen om ulovlig passage som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 604/2013 fortolkes uafhængigt og selvstændigt eller sammenholdt med artikel 3, nr. 2), i direktiv 2008/115 om tilbagesendelse og Schengengrænsekodeksens artikel 5, der definerer begrebet ulovlig grænsepassage, og skal denne fortolkning anvendes på artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 604/2013?
- 3) Skal begrebet ulovlig passage som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 604/2013 i lyset af besvarelsen af det andet spørgsmål og under hensyn til omstændighederne i den foreliggende sag fortolkes således, at der ikke sker ulovlig grænsepassage, når en medlemsstats offentlige myndigheder organiserer grænsepassagen med henblik på at sikre gennemrejse til en anden EU-medlemsstat?

- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 604/2013 da som følge heraf fortolkes således, at den er til hinder for, at en tredjelandstatsborger tilbageføres til den stat, hvori den pågældende oprindeligt er indrejst på EU's område?
 - 5) Skal artikel 27 i forordning nr. 604/2013 fortolkes således, at de frister, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, og artikel 29, stk. 2, afbrydes, når ansøgeren har udøvet sin ret til domstolsbeskyttelse, og navnlig når dette også indebærer forelæggelsen af et præjudicielt spørgsmål, eller når den nationale ret afventer Den Europæiske Unions Domstols besvarelse af et sådant spørgsmål, der er forelagt i en anden sag? Subsidiært spørges, om disse frister løber i et sådant tilfælde, selv om den ansvarlige medlemsstat imidlertid ikke har ret til at afslå at modtage den pågældende?
-

RET TEN

Rettens dom af 4. oktober 2016 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Horno del Espinar (Castello)

(Sag T-549/14) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Castello — det ældre nationale figurmærke og EU-figurmærke Castelló — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 419/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne M. Wolter, M. Kefferpütz og A. Marx)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved P. Geroulakos og D. Botis, derefter ved D. Botis og endeligt ved D. Gája som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Horno del Espinar, SL (El Espinar, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. april 2014 af Andet Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1233/2013-2 og R 1258/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Horno del Espinar og Lidl Stiftung & Co.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 22. april 2014 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (forenede sager R 1233/2013-2 og R 1258/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Horno del Espinar, SL og Lidl Stiftung & Co KG annulleres, for så vidt som appelkammeret lagde til grund, at der foreligger en risiko for forveksling for så vidt angår dybfrosne frugter og grøntsager i klasse 29 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som ændret og revideret.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Lidl Stiftung & Co. KG bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 4) EUIPO bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Rettens dom af 5. oktober 2016 — European Children's Fashion Association og Instituto de Economía Pública mod EACEA(Sag T-724/14) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af handlingsprogrammet »Lifelong Learning (2007-2013)« — projektet »Brand & Merchandising manager for SMEs in the children's product sector« — annullationssøgsmål — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — retsakt, som er en uadskillelig del af et rent kontraktforhold — afvisning — ikke-støtteberettigede omkostninger — refusion af udbetalt beløb — revisionsrapport)

(2016/C 419/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: European Children's Fashion Association (Valencia, Spanien) og Instituto de Economía Pública, SL (Valencia) (ved advokat A. Haegeman)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) (ved H. Monet og A. Jaume, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principal påstand støttet på artikel 272 TEUF om, at det fastslås, at den første af sagsøgerne ikke er forpligtet til at tilbagebetale det beløb, som EACEA har udbetalt til denne i henhold til den aftale, som blev indgået med henblik på gennemførelse af projektet »Brand & Merchandising manager for SMEs in the children's product sector«, og en subsidiær påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation dels af EACEA's forhåndsmeddelelse af 1. august 2014, hvorved den første sagsøger blev meddelt, at denne skulle tilbagebetale et beløb på 82 378,81 EUR som følge af revisionen af det nævnte projekt, dels af debetnota nr. 3241401420, der blev udstedt af EACEA den 5. august 2014 med henblik på tilbagebetaling af det nævnte beløb.

Konklusion

- 1) Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur frifindes.
- 2) European Children's Fashion Association og Instituto de Economía Pública, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015.

Rettens dom af 30. september 2016 — Trajektna luka Split mod Europa-Kommissionen(Sag T-70/15) ⁽¹⁾

(Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 102 TEUF — havnemyndigheden i Splits fastsættelse af takster for havnetjenester vedrørende indenrigstrafik til maksimale niveauer — afvisning af en klage — en konkurrencemyndighed i en medlemsstats behandling af sagen — manglende EU-interesse)

(2016/C 419/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Trajektna luka Split d.d. (Split, Kroatien) (ved advokaterne M. Bauer, H.-J. Freund og S. Hankiewicz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, C. Urraca Caviedes og I. Zaloguín, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 9236 final af 28. november 2014 om afvisning af en klage indgivet af sagsøgeren vedrørende tilsidesættelser af artikel 102 TEUF, som havnemyndigheden i Split angiveligt har begået, eller af artikel 102 TEUF og 106 TEUF begået af Republikken Kroatien eller havnemyndigheden i Split (sag AT.40199 — Port of Split)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Trajektna luka Split d.d. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Rettens dom af 28. september 2016 — Intesa Sanpaolo mod EUIPO (WAVE 2 PAY og WAVE TO PAY)

(Forenede sager T-129/15 og T-130/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærkerne WAVE 2 PAY og WAVE TO PAY — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 419/48)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italien) (ved advokaterne P. Pozzi og F. Cecchi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved P. Bullock og L. Rampini, derefter ved L. Rampini, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af to afgørelser truffet den 19. januar 2015 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sagerne R 1857/2014-5 henholdsvis R 1864/2014-5) vedrørende to ansøgninger om registrering af ordtegnene WAVE 2 PAY og WAVE TO PAY som EU-varemærker

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Intesa Sanpaolo SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 2.7.2015.

Rettens dom af 29. september 2016 — Universal Protein Supplements mod EUIPO (gengivelse af en bodybuilder)**(Sag T-335/15) ⁽¹⁾****(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket, der gengiver en bodybuilder — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2016/C 419/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Universal Protein Supplements Corp. (New Brunswick, New Jersey, Forenede Stater) (ved S. Malynicz, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. marts 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2958/2014-5) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, der gengiver en bodybuilder, som EU-varemærke

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Universal Protein Supplements Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.**Rettens dom af 29. september 2016 — Bach Flower Remedies mod EUIPO — Durapharma (RESCUE)****(Sag T-337/15) ⁽¹⁾****(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket RESCUE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra c), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)**

(2016/C 419/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor I. Fowler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Simandlova og A. Schiffko, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Durapharma ApS (Stenstrup, Danmark)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. marts 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2551/2013-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Durapharma og Bach Flower Remedies

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Bach Flower Remedies Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Rettens dom af 30. september 2016 — Alpex Pharma mod EUIPO — Astex Pharmaceuticals (ASTEX)

(Sag T-355/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ASTEX — det ældre EU-ordmærke ALPEX — ingen reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 419/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alpex Pharma SA (Mezzovico Vira, Schweiz) (ved advokaterne C. Bacchini, M. Mazzitelli og E. Rondinelli)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Astex Pharmaceuticals, Inc. (Plesanton, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. april 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 593/2014–2) vedrørende en indsigelsessag mellem Alpex Pharma og Astex Pharmaceuticals.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Alpex Pharma betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Rettens dom af 5. oktober 2016 — CJ mod ECDC

(Sag T-370/15 P) ⁽¹⁾

(»Appel — personalesag — kontraktansat — tidsbegrænset kontrakt — opsigelse — brud på tillidsforhold — retten til at blive hørt«)

(2016/C 419/52)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: CJ (Agios Stefanos, Grækenland) (ved advokat V. Kolias)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (ved J. Mannheim og A. Daume, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 29. april 2015, CJ mod ECDC (F-159/12 og F-161/12, EU:F:2015:38), med påstand om delvis ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen til prøvelsen af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 29. april 2015, CJ mod ECDC (F-159/12 og F-161/12, EU:F:2015:38), afvises for så vidt angår sag F-159/12.
- 2) CJ bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen, for så vidt som de vedrører sag F-159/12.
- 3) Punkt 3 og 5 i domskonklusionen i dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 29. april 2015, CJ mod ECDC (F-159/12 og F-161/12, EU:F:2015:38), annulleres.
- 4) Den foreliggende sag, for så vidt den vedrører sag F-161/12, henvises til en anden afdeling end den, der har truffet afgørelse i denne appelsag.
- 5) Afgørelsen om sagens omkostninger, for så vidt de vedrører sag F-616/12, udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Rettens dom af 5. oktober 2016 — ECDC mod CJ

(Sag T-395/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — kontraktansat — tidsbegrænset kontrakt — opsigelse — brud på tillidsforhold — retten til at blive hørt)

(2016/C 419/53)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (ved J. Mannheim og A. Daume, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Den anden part i appelsagen: CJ (Agios Stefanos, Grækenland) (ved advokat V. Kolias)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 29. april 2015, CJ mod ECDC (F-159/12 og F-161/12, EU:F:2015:38), med påstand om delvis ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen afvises.
- 2) Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Rettens dom af 30. september 2016 — Flowil International Lighting mod EUIPO — Lorimod Prod Com (Silvania Food)

(Sag T-430/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket Silvania Food — ældre EU-ordmærker SYLVANIA — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 419/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Flowil International Lighting (Holding) BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat J. Güell Serra)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: SC Lorimod Prod Com, Srl (Simleul Silvaniei, Rumænien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. maj 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 616/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Flowil International Lighting (Holding) og SC Lorimod Prod Com.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Flowil International Lighting (Holding) BV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

Rettens dom af 5. oktober 2016 — Foodcare mod EUIPO — Michalczewski (T.G.R. ENERGY DRINK)

(Sag T-456/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket T.G.R. ENERGY DRINK — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 419/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Foodcare sp. z o.o. (Zabierzów, Polen) (ved advokat A. Matusik)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Dariusz Michalczewski (Gdańsk, Polen) (ved advokaterne B. Matusiewicz-Kulig, M. Czerwińska et M. Marek)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 12. maj 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 265/2014-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Dariusz Michalczewski og Foodcare

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.
- 2) Foodcare sp. z o.o. bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af EUIPO og af Dariusz Michalczewski.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Rettens dom af 28. september 2016 — Kozmetika Afrodita mod EUIPO — Núñez Martín og Machado Montesinos (KOZMeTIKA AFRODITA)

(Sag T-574/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket KOZMeTIKA AFRODITA — det ældre nationale ordmærke EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL og det ældre nationale figurmærke AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 419/56)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Slovenien) (ved advokat B. Grešak)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Pedro Núñez Martín (Madrid, Spanien) og Carmen Guillermina Machado Montesinos (Madrid)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2577/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem på den ene side, Núñez Martín og Machado Montesinos og på den anden side, Kozmetika Afrodita.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Kozmetika Afrodita d.o.o. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Rettens dom af 28. september 2016 — Kozmetika Afrodita mod EUIPO — Núñez Martín og Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS)

(Sag T-575/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket AFRODITA COSMETICS — det ældre nationale ordmærke EXOTIC AFRODITA MYSTIC MUSK OIL og det ældre nationale figurmærke AFRODITA MYSTIC MUSK OIL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 419/57)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Slovenien) (ved advokat B. Grešak)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Pedro Núñez Martín (Madrid, Spanien) og Carmen Guillermina Machado Montesinos (Madrid)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2578/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem på den ene side, M. Núñez Martín og Mme Machado Montesinos og på den anden side, Kozmetika Afrodita.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Kozmetika Afrodita d.o.o. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Rettens dom af 28. september 2016 — The Art Company B & S mod EUIPO — G-Star Raw (THE ART OF RAW)

(Sag T-593/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket THE ART OF RAW — det ældre nationale figurmærke og det ældre EU-figurmærke art og det ældre EU-figurmærke The Art Company — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 419/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Art Company B & S, SA (Quel, Spanien) (ved advokat J. Villamor Muguerza)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nederlandene)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. juli 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1980/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem The Art Company B & S og G-Star Raw.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) The Art Company B & S, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

Rettens kendelse af 16. september 2016 — Aston Martin Lagonda mod EUIPO (gengivelse af et gitter anbragt på forenden af et motorkøretøj)

(Sag T-73/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 419/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor D. Farnsworth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. december 2014 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1796/2014-2) vedrørende en ansøgning om registrering af et EU-varemærke

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Aston Martin Lagonda Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Rettens kendelse af 16. september 2016 — Aston Martin Lagonda mod EUIPO (Gengivelse af et kølergitter på forsiden af et køretøj)

(Sag T-87/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 419/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor D. Farnsworth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annulation af afgørelse truffet den 11. december 2014 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1797/2014-2) vedrørende en ansøgning om registrering af et EU-varemærke

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Aston Martin Lagonda Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Rettens kendelse af 26. september 2016 — Greenpeace Energy m.fl. mod Kommissionen(Sag T-382/15) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — statsstøtte — atomkraft — støtte til Hinkley Point C Nuclear Power Station — differencekontrakt, aftale med ministeriet og lånegaranti — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2016/C 419/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Greenpeace Energy eG (Hamborg, Tyskland) og de ni andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokat D. Fouquet og J. Nysten)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1585 af 8. oktober 2014 om støtteforanstaltning SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), som Det Forenede Kongerige påtænker at tildele Hinkley Point C Nuclear Power Station (EUT C 109, s. 44).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdent at træffe afgørelse om de af NNB Generation Company Limited, Den Slovakiske Republik, Ungarn, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen fremsatte interventionsbegæring.
- 3) Greenpeace Energy eG og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen, bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger med undtagelse af de omkostninger, der er forbundet med begæringerne om intervention.
- 4) Greenpeace Energy eG og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen, Kommissionen, NNB Generation Company Limited, Den Slovakiske Republik, Ungarn, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen bærer deres egne omkostninger i forbindelse med begæringerne om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Sag anlagt den 27. juli 2016 — HX mod Rådet

(Sag T-408/16)

(2016/C 419/62)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: HX (Damaskus, Syrien) (ved advokat S. Koev)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagen i sin helhed fremmes til realitetsbehandling, og der gives dom efter påstanden, ligesom alle deri anførte anbringender anses for velbegrundede og tages til følge.
- Sagen påkendes efter den fremskyndede procedure.
- Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan annulleres delvist, idet den del af retsakterne, der skal annulleres, kan udskilles fra helheden, og dermed annulleres følgende:
 - Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
 - Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/840 af 27. maj 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første anbringende om en tungtvejende krænkelse af retten til ikke at blive retsfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse (artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).
2. Andet anbringende om en tungtvejende krænkelse af retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten.
4. Fjerde anbringende om en krænkelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.
5. Femte anbringende om, at Rådet har foretaget et urigtigt skøn.
6. Sjette anbringende om en krænkelse af ejendomsretten samt proportionalitetsprincippet og princippet om den økonomiske frihed.
7. Syvende anbringende om en krænkelse af retten til normale levebetingelser.
8. Ottende anbringende om en tungtvejende krænkelse af rettigheden til beskyttelse af omdømme.

Sag anlagt den 28. juli 2016 — Acquafarm mod Kommissionen

(Sag T-458/16)

(2016/C 419/63)

Processprog: spanien

Parter

Sagsøger: Acquafarm, SL (Huelva, Spanien) (ved advokat A. Pérez Moreno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har for Retten nedlagt påstand om erstatning for det tab, denne har lidt som følge af den manglende koordinering af administrationen af akvakulturanlægget i Gibraleón (Huelva), hvilket alvorligt krænker den berettigede forventning, der er opstået i denne virksomhed, idet den blev tilkendt støtte til gennemførelse af et akvakulturprojekt, som Den Europæiske Union parallelt hermed har gjort umuligt at gennemføre, henset til, at den har forbudt eksport af den fiskeart, der skal opdrættes i det anlæg, der skal opføres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i nærværende sag er en virksomhed, der beskæftiger sig med forskning, fornyelse og industriel udvikling af akvakultur, og som blev grundlagt i 2004 for at gennemføre et dambrugsprojekt vedrørende akvakulturproduktion med henblik på opdræt og markedsføring af krebsdyr, *Cherax Quadricarinatus* (australsk ferskvandslanguster). Dette projekt modtog den dertil knyttede støtte fra Den Europæiske Union i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 498/2007 af 26. marts 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond (EUT 2007, L 120, s. 1).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig artikel 340 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og henvist til spansk ret vedrørende administrativt ansvar i henhold til forfatningens artikel 106 og artikel 139 ff. i Ley 30/92 de 26 de noviembre de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común (lov nr. 30/92 af 26.11.1992 om offentlig forvaltning og administrativ rekurs).

Med hensyn hertil har sagsøgeren præciseret:

- Den modtagne støtte er blevet anvendt til bygningsarbejdet med henblik på akvakulturindustrien, idet der ikke på noget tidspunkt er opstået forhindringer hverken for gennemførelsen af projektet, der blev udført for den pågældende støtte, eller for de foretagne investeringer.
- Da projektet var næsten færdigt, modtog virksomheden meddelelse fra Australien om, at det ikke er muligt at importere den nævnte art til Den Europæiske Union i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1251/2008 af 12. december 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår betingelser og udstedelse af certifikat ved omsætning og import til Fællesskabet af akvakulturdyr og produkter deraf og om fastlæggelse af en liste over vektorarter (EUT 2008, L 133, s. 41).
- På denne baggrund har virksomheden, som det fremgår af de fremlagte beviser, lidt flere forskellige tab, som beløber sig til i alt fem mio. EUR.

Sag anlagt den 6. september 2016 — Wabco Europe mod Kommissionen**(Sag T-637/16)**

(2016/C 419/64)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Wabco Europe (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne E. Righini og S. Völcker)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Hel eller delvis annullation af afgørelsen ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi den er behæftet med retlige og faktiske fejl ved identificeringen af den påståede statsstøtteforanstaltning og kvalificeringen af den som en støtteordning.

2. Andet anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi Kommissionen har begået en retlig og faktisk fejl ved at anse foranstaltningen for at være selektiv som omhandlet i artikel 107 TEUF.
3. Tredje anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi Kommissionen har begået en retlig og faktisk fejl ved at finde, at foranstaltningen indrømmer sagsøgeren en fordel som omhandlet i artikel 107 TEUF.
4. Fjerde anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi Kommissionens utilstrækkelige og selvmodstridende begrundelse udgør en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF.
5. Femte anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik ved at undlade at foretage en omhyggelig og upartisk vurdering af alle forhold i sagen.
6. Sjette anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrejning ved at fastlægge sit eget armslængdeprincip gennem en afgørelse om statsstøtte.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse C(2015) 9837 final af 11.1.2016 i statsstøttesag SA.37667 — Den belgiske skatteordning for overskydende fortjeneste («afgørelsen»).

Appel iværksat den 7. september 2016 af FV til prøvelse af Personalerettens dom af 28. juni 2016 i sag F-40/15, FV mod Rådet

(Sag T-639/16 P)

(2016/C 419/65)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: FV (Rhode-St-Genèse, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Personaleretten den 28. juni 2016 i sag F-40/15 ophæves.
- Følgelig gives der appellanten medhold i hans påstande i første instans, og i overensstemmelse hermed:
 - annulleres appellanten bedømmelsesrapport for 2013
 - tilpligtes Rådet for Den Europæiske Union at betale sagens omkostninger.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører den omstændighed, at den appellerede dom blev afsagt af et dommerkollegium, der følger af en tilsidesættelse af artikel 27, stk. 3, i Personalerettens procesreglement.

Appellanten har gjort gældende, at den nævnte tilsidesættelse er karakteriseret ved den omstændighed, at Rådets afgørelse 2016/454 af 22. marts 2016 om udnævnelse af tre dommere ved Retten for EU-Personalesager selv er behæftet med en kompetencemangel, en tilsidesættelse af artikel 257 og 281 TEUF, en tilsidesættelse af bilag I i protokol nr. 3 til statuten for Domstolen, en tilsidesættelse af artikel 13, stk. 2, i EU-traktaten og en tilsidesættelse af afgørelse 2005/150/EF af 18. januar 2015 om betingelserne og de nærmere bestemmelser vedrørende indgivelse og behandling af ansøgningerne med henblik på udnævnelsen af dommere til Retten for EU-personalesager.

2. Det andet anbringende vedrører førstestansens manglende efterprøvelse af anlæggelsen af et åbenbart urigtigt skøn, tilsidesættelse af den begrundelsespligt, der påhviler indstævnte, tilsidesættelse af førstestansens begrundelsespligt, forkert gengivelse af sagsakterne og tilsidesættelse af bedømmelsesvejledningen.
3. Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af omsorgspligten og at sagsakterne er gengivet forkert.

Sag anlagt den 11. september 2016 — Gamaa Islamya Egypte mod Rådet

(Sag T-643/16)

(2016/C 419/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gamaa Islamya Egypte (Egypten) (ved advokat L. Glock)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1136 af 12. juli 2016 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/2430 (EUT L 188 af 13.7.2016, s. 21) annulleres, for så vidt som den vedrører Gamaa Islamya Égypte.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 af 12. juli 2016 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2015/2425 (EUT L 188 af 13.7.2016, s. 1) annulleres, for så vidt som den vedrører Gamaa Islamya Égypte.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at artikel 1, stk. 5, i Rådets fælles holdning af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (2001/931/FUSP; EFT 2001, L 344, s. 93; herefter »fælles holdning 2001/931«) er blevet tilsidesat.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931 er blevet tilsidesat.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Rådet har begået fejl med hensyn til realiteten i de faktiske omstændigheder, som sagsøgeren er blevet foreholdt.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Rådet har anlagt et urigtigt skøn med hensyn til sagsøgerens karakter af »terroristgruppe«.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at artikel 1, stk. 6, i fælles holdning 2001/931 er blevet tilsidesat.

6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at begrundelsespligten er blevet tilsidesat.
7. Med det syvende anbringende gøres det gældende, at retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse er blevet tilsidesat.
8. Med det ottende anbringende gøres det gældende, at begrundelserne ikke er blevet bekræftet.

Appel iværksat den 6. september 2016 af Erik Simpson til prøvelse af Personalerettens kendelse af 24. juni 2016 i sag F-142/11, Simpson mod Rådet

(Sag T-646/16 P)

(2016/C 419/67)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Erik Simpson (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Personalerettens kendelse af 24. juni 2016 i sag 142/11 RENV, Erik Simpson mod Rådet, ophæves, for så vidt som Personaleretten frifandt sagsøgte i et søgsmål med påstand om annullation af Rådet for Den Europæiske Unions afgørelse af 9. december 2010 og fastslog, at appellanten skulle bære sine egne omkostninger og betale de af Rådet afholdte omkostninger.
- Sagen hjemvises om fornødent til Personaleretten, og
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende er, at Personaleretten hvad angår begrundelsespligten har begået en retlig fejl, har tilsidesat EU-retten, har undladt på behørig vis at begrunde sin kendelse og har foretaget en urigtig gengivelse af beviserne.
2. Andet anbringende er, at appellanten hvad angår ligebehandlingsprincippet og det åbenbart urigtige skøn har gjort gældende, at Personaleretten har fordrejet beviserne, har begået en retlig fejl, har tilsidesat EU-retten og ikke har begrundet den anfægtede kendelse tilstrækkeligt.

Appel iværksat den 16. september 2016 af HD til prøvelse af Personalerettens dom af 21. juli 2016 i sag F-136/15, HD mod Parlamentet

(Sag T-652/16 P)

(2016/C 419/68)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: HD (Aach, Tyskland) (ved advokat C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellantens påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Personalerettens dom af 21. juli 2016, HD mod Parlamentet, (F-136/15), ophæves.
- Appellanten gives medhold i de i første instans nedlagte påstande om annullation.
- Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og beviser, et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 2001, L 8, s. 1).
2. Det andet anbringende vedrører den appellerede doms manglende begrundelse.

Sag anlagt den 20. september 2016 — Villeneuve mod Kommissionen

(Sag T-671/16)

(2016/C 419/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vincent Villeneuve (Montpellier, Frankrig) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den afgørelse, som blev truffet af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/303/15 (AD7) den 5. november 2015 vedrører sagsøgeren.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af begrundelsespligten for så vidt som den anfægtede afgørelse ikke begrunder, hvorfor sagsøgeren ikke har tilstrækkelig erhvervs erfaring på området for udvælgelsesprøven til, at hans ansøgning tages i betragtning i den næste del af udvælgelsesprøven.
2. Andet anbringende vedrører udvælgelseskomitéens anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som den undersøgelse, som komitéen indledningsvis skal foretage af, om den erhvervs erfaring, der som minimum kræves på området for udvælgelsesprøven, er opnået, ikke skal vedrøre hans egnethed i forhold til den ledige stilling og de udvælgelseskriterier, der er fastlagt i denne henseende, eftersom kontrollen af, om betingelserne for deltagelse i udvælgelsesprøven fortsætter under de efterfølgende faser af udvælgelsesprøven.

3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 27 og artikel 29, stk. 1, artikel 5 i bilag II til vedtægten, punkt 2.3 og 2.4 i de generelle regler for almindelige udvælgelsesprøver, processuelle fejl og foretagelsen af et åbenbart urigtigt skøn som følge heraf.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om ligebehandling af ansøgere for så vidt angår udvælgelse på grundlag af kvalifikationsbeviser.

Sag anlagt den 22. september 2016 — Seigneur mod ECB

(Sag T-674/16)

(2016/C 419/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Olivier Seigneur (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ved advokaterne M. Vandenbussche og L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

Som følge deraf:

- annulleres afgørelse truffet den 29. februar 2016 af Chief Service Officer (CSO) efter bemyndigelse fra direktionen og meddelt de ansatte den 11. marts 2016 om at udelukke sagsøgeren fra proceduren vedrørende supplerende lønstigninger for 2016,
- annulleres afgørelsen om afslag på den særlige klage, dateret den 5. juli 2016 og modtaget den 13. juli 2016,
- tildeles sagsøgeren erstatning for det økonomiske tab, idet denne har fortabt muligheden for at opnå en supplerende lønstigning for 2016, opgjort til 52 920 EUR,
- tildeles sagsøgeren erstatning for det ikke-økonomiske tab, der efter ret og billighed opgøres til 15 000 EUR,
- tilpligtes Den Europæiske Centralbank at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, af artikel 12 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af artikel 51 i ansættelsesvilkårene for ansatte ved ECB, af retten til en karriere og forfremmelse og af retssikkerhedsprincippet.
 2. Det andet anbringende vedrører Chief Service Officer's manglende kompetence til at træffe afgørelse om ikke at følge den procedure, der er fastsat i administrativt cirkulære nr. 1/2011 af 14. februar 2011 om supplerende lønstigninger, i forhold til sagsøgeren.
 3. Det tredje anbringende vedrører manglende høring af personaleudvalget.
-

Sag anlagt den 22. september 2016 — Bowles mod ECB**(Sag T-677/16)**

(2016/C 419/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Carlos Bowles (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af den afgørelse, som blev truffet af CSO den 29. februar 2016 på direktionens vegne og meddelt de ansatte den 11. marts 2016, om at udelukke sagsøgeren fra ASA-bedømmelsen 2016.
- Annullation af afgørelsen om afslag på den særlige klage, dateret den 5. juli 201 og modtaget den 13. juli 2016.
- ECB tilpligtes at erstatte sagsøgerens økonomiske tab, der består i tabet af en mulighed for at opnå en ASA i 2016, opgjort til 49 102 EUR.
- ECB tilpligtes at erstatte sagsøgerens ikke-økonomiske tab, der efter ret og billighed er opgjort til 15 000 EUR.
- ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, artikel 12 og 21 i chartret om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), artikel 51 i ansættelsesvilkår for ansatte ved ECB (»ansættelsesvilkårene«), retten til karriere og forfremmelse samt retssikkerhedsprincippet.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at ECB endnu ikke har opfyldt Personalerettens dom af 15. december 2015 i sag F-94/14, Bowles mod ECB. Navnlig er cirkulære nr. 1/2011 vedrørende supplerende lønstigninger (»ASA«), der blev erklæret for ulovligt af Personaleretten, hverken blevet trukket tilbage eller ændret.
 - Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at som følge af den manglende lovændring befinder de medarbejderrepræsentanter, som har ret til en fuldkommen eller væsentlige fritagelse fra tjenesten, sig på ny i en situation, hvor de fratages muligheden for lønstigning og karriere, i modsætning til ECB's øvrige personale.
 - Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at hans udelukkelse fra den sammenlignende undersøgelse, som ECB ligger til grund for en ASA, påvirker lovligheden af denne, og at denne udelukkelse, der reelt er definitiv, tydeligvis stiller sagsøgeren ringere og udgør en forskelsbehandling af sagsøgeren som følge af hans rolle som medarbejderrepræsentant på fuld tid.
2. Andet anbringende er, at Chief Service Officer (»CSO«) ikke har kompetence til at beslutte, at proceduren i cirkulære nr. 1/2011 ikke skal følges i sagsøgeren tilfælde.

- Sagsøgeren har gjort gældende, at ud over en kompetence til at afgøre, hvem der er berettiget til ASA, har direktionen for ECB ikke tildelt CSO andre kompetencer på lønområdet, heller ikke kompetencen til at ændre cirkulære nr. 1/2011 med henblik på at udelukke visse medarbejdere fra dets anvendelsesområde.
 - CSO havde dermed ikke kompetence til at beslutte, at cirkulære nr. 1/2011 ikke finder anvendelse på sagsøgeren, når cirkulæret burde have været anvendt på sagsøgeren, såfremt CSO havde handlet i overensstemmelse med de beføjelser, som direktionen havde tildelt ham.
3. Tredje anbringende vedrører manglende høring af personaleudvalget, hvilket udgør en tilsidesættelse af chartrets artikel 27 og ansættelsesvilkårenes artikel 48 og 49.
- Sagsøgeren er endelig af den opfattelse, at såfremt CSO's afgørelse skal anses for en afgørelse, der ændrer cirkulære nr. 1/2011, har den ikke været genstand for en forudgående høring af personaleudvalget. Eftersom denne høring navnlig kræves forud for enhver ændring af cirkulære nr. 1/2011, burde ECB have hørt personaleudvalget vedrørende denne ændring.

Appel iværksat den 23. september 2016 af Sergio Siragusa til prøvelse af Personalerettens kendelse af 13. juli 2016 i sag F-124/15, Siragusa mod Rådet

(Sag T-678/16 P)

(2016/C 419/72)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Sergio Siragusa (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet

Appellantens påstande

- Kendelsen afsagt af Personaleretten den 13. juli 2016, forkyndt den 14. juli 2016, Siragusa mod Rådet for Den Europæiske Union, sag F-124/15, ophæves.
- Søgsmålet antages til realitetsbehandling og den appellerede kendelse ophæves.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat et eneste anbringende om en retlig fejl.

Appellanten har gjort gældende, at Personaleretten begik en retlig fejl ved den retlige kvalificering af Rådets afgørelse af 11. juli 2013 om godkendelse af hans ansøgning om tildeling af førtidspension. Følgelig er appellanten af den opfattelse, at ansættelsesmyndighedens afgørelse af 12. november 2014 om afslag på hans førtidspension skal kvalificeres som en bebyrdende retsakt om tilbagetrækning af den tidligere afgørelse, hvori førtidspensionen blev accepteret, og ikke blot som en bekræftende afgørelse af en stiltiende afgørelse om afslag.

Appellanten er endelig af den opfattelse, at det søgsmål, der blev anlagt i første instans, skal antages til realitetsbehandling og skal realitetsbehandles, eftersom den nævnte afgørelse af 12. november 2014 blev anfægtet inden for fristerne.

Sag anlagt den 26. september 2016 — Athletic Club mod Kommissionen

(Sag T-679/16)

(2016/C 419/73)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Athletic Club (Bilbao, Spanien) (ved advokaterne E. Lucas Murillo de la Cueva og J. Luis Carrasco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 i Kommissionens afgørelse C (2016) 4046 final af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), som Spanien har indrømmet visse fodboldklubber, annulleres for så vidt som den vedrører Athletic Club.
- Artikel 4 og 5 i Kommissionens afgørelse C (2016) 4046 final af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), som Spanien har indrømmet visse fodboldklubber, annulleres for så vidt som den pålægger tilbagesøgning af den støtte, der angiveligt er ydet Athletic Club, og for så vidt som den pålægger ophævelse af selskabsskatteordningen for nonprofitvirksomheder, i henhold til hvilken Athletic Club er blevet beskattet.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse C (2016) 4046 final af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), som Spanien har indrømmet visse fodboldklubber. Hvad angår sagsøgeren består denne støtte i en skattefordel, som klubben har opnået i den pågældende periode, idet den er blevet beskattet som en nonprofitforening og ikke på grundlag af den almindelige selskabsbeskatningssats.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at den i afgørelsen undersøgte foranstaltning inden for den geografiske referenceramme (Vizcaya) ikke kan anses for at være selektiv, eftersom alle fodboldklubber er nonprofitvirksomheder, som er underlagt den samme ordning og selskabsskattesats.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at forskellen i beskatningen af nonprofitvirksomheder og aktieselskaber er begrundet af de grundlæggende eksisterende forskelle mellem disse typer enheder.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at den i afgørelsen undersøgte foranstaltning hverken fordrejer konkurrencen eller påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 108 TEUF og artikel 1, litra b), nr. i), og artikel 17, 18 og 19 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT 1999, L 83, s. 1).
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at såfremt den i afgørelsen undersøgte foranstaltning skal anses for statsstøtte, skal den under alle omstændigheder behandles som eksisterende statsstøtte.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF og af artikel 41, stk. 1, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en begrundelsesmangel, idet der ikke er foretaget en undersøgelse af de grundlæggende krav for at fastslå en statsstøtte, og idet der ikke er givet et svar på de begrundede argumenter, som parterne har fremsat, hvorved afgørelsen har tilsidesat de grundlæggende krav til bevisbyrden.

Sag anlagt den 3. oktober 2016 — Enoitalia mod EUIPO — La Rural Viñedos y Bodegas (ANTONIO RUBINI)

(Sag T-707/16)

(2016/C 419/74)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Enoitalia, Corte Vigna, Baldo, Belvino, Ca' del Lago, Invino, Vinuva, Cantine Borsari, Ca' Montini, E.I., Enoi, V.E.B., Cbe, Ca.Pi SpA (Enoitalia SpA) (Calmasino di Bardolino, Italien) (ved advokat S. Rizzo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: La Rural Viñedos y Bodegas SA Ltda (Capital Federal, Argentina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Enoitalia, Corte Vigna, Baldo, Belvino, Ca' del Lago, Invino, Vinuva, Cantine Borsari, Ca' Montini, E.I., Enoi, V.E.B., Cbe, Ca.Pi SpA (Enoitalia SpA)

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »ANTONIO RUBINI« — EU-varemærkeregistriering nr. 9 526 955

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. juni 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1085/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA